

Зброя для тэрарыстаў

Інтэрпол пацвердзіў аўтэнтычнасць дадзеных з ноўтбукаў FARC.

Старонка 8

Дзяве з паловай тысячы жыцьцяў у слоіках

Памёрла Ірэна Сэндлерова — полька, якая ў вайну выратавала 2500 габрэйскіх дзяцей.

Старонка 2

Алег Хаменка

Якая нам карысьць ад «Эўрабачання»?

Старонка 12

У НУМАРЫ**Выбары — 2008: Хто па якой акрузе ідзе?**

Каляінцы апазыцыйных партый хоча ўдзельнічаць у выбарах і робіць стаўку на элеменці кантролю за ўладай. **Старонка 6.**

Абое рабое

Канфрантанская замежная палітыка Крамлю вынікае з аднадушнай волі як расейскай эліты, так і шырокіх пластоў насельніцтва, і німа падставаў спадзявацца на яе перамену. Паша Іван Красацкі. **Старонка 6.**

У падпольі можна стрэць на толькі пашукоў

На такія сігнальнікі ходзіць з унутраным трымценьнем — баючыся расчараўваци. Аднак расчараўванне не прыйшло. Пра «Дзікага паліваныя карабля Стака» ў Купалаўскім піш Аляксандар Фядута. **Старонка 11.**

За кіроўцу вырашыць электроніка

Эўракамісія абяўзяжа вытворцаў аўто забяспечваць усе легкавікі электроннай сістэмай стабілізацыі руху. **Старонка 5.**

Ярошына адпачывае ў Эгіpte

Старшыня Цэнтравыбаркаму ўзла кароткачасовы адчынік і ціпер знаходзіцца ў Эгіpte. **Старонка 14.**

Пачаўся вялікі распродаж

Канцэрн «Белнафтахім» мае падаць пропановы па прыватызацыі нафтакімічных прадпрыемстваў «Палімір» і «Нафтан». Адначасова Алег Дззерыпака абмеркаваў з А.Лукашэнкам акцыянаваньне МАЗу. **Старонка 5.**

PHOTO BY D. DANIEV

Тактыка кроплі

Аляксандар Мілінкевіч упарты працягвае ездзіць па краіне. У Салігорск разам з Мілінкевічамі накіраваўся караван. **НН**.

Прыкладна а 11 гадзін мікрааўтобус Мілінкевіча, той самы, на якім рабіліся ўсё перадвыбарныя пасэдкі ў 2006-м, выехаў з Менску ў бок Салігорска і Слуцку. Кіроўца бусіка Міша замацаваў на заднім шкеле вялікі бел-чырвона-белы сцяг, меншы штандар паставіў сцягера. Міша кажа, што зрабіў гэта, хутчэй, не для сябе. «Вось сёньня мой мікрык учабыла некалькі соцені чалавек. Нехта ўбачыць такое і таксама ась-

меліца сэздзіц з такім сцягком», — кажа кіроўца.

Разам з Мілінкевічам у падэздку накіраваліся ягоныя нязменныя спадарожнікі Людміла Гразнова і Аляксей Кавалец. У вялікай ступені менавіта дзікуючыя старанымі Кавальца і Юрасія Губарэвіча і адбываючыя падобныя сустрэчы ў рэгіёнах. Асноўны цяжар арганізацыі складзенца на іхных плечы.

На дарозе Мілінкевіч расказвае пра ўчарашні сустрэчы ў Смалявічах і Лагойску. Напрыклад, у Смалявічах падчас размовы з людзьмі на мясцовым рынку міліцянты вялі сябе вельмі карэктна. Пасля сустрэчы яны нават атрымалі падзяку за тое, што не перашкаджалі. Адзін з байкоў паціснуў на гэта плячыма:

«Ну, вы ж не парушалі грамадзкага парадку». Затое арыштаванай машынай палітыка аказаўся ўжо па дарозе ў Лагойск. Мілінкевіч давялося даўраца да гораду на выпадковых машынах, якія атрымліваліся лавіць на трасе. «Нічога, бывала і горай, — усыміхаеца ліэр «Руху «За Свабоду». — У Кобрыне аднойчы нават давялося пешшу ўйсьці ў горад».

Аляксей Кавалец расказвае, што да апошняга будзе дамагацца регистрацыі «Руху «За Свабоду». На гэты раз Міністэрства юстицы нават не дакладнасць, якія трэба выправіць у статутных дакументах. «Адмовіць і на гэты раз, зноў будзем падаваць», — кажа А.Кавалец. Мілінкевіч, паказваючы на сваёго паплечніка, зноў усыміхаеца: «З палешуком у камандзе дакладна не прападзеш».

Працяг на старонцы 7.

ДЗЕ ВАРТА БЫЦЬ**Прэзэнтацыя кнігі
Марыі Мартысевіч**

27 траўня, у аўторак, а 18.00 у Пушкінскай бібліятэцы (бул.Гікалы, 4) пройдзе прэзэнтацыя кнігі Марыі Мартысевіч «Цмокі лятуць на нераст». Удзел бяруць: пазат Андрэй Хадановіч, эсэіст Ігар Бабкоў, цмок Мікола Шакель. Філёзаф Валянцін Акудовіч удзелу ў прэзэнтацыі браць ня будзе. Уваход вольны.

Ірэне Сэндлеровай у 1942-м было 32 гады. У яе на руках была маленькая дачка. Муж у 1939-м зьнік недзе ў савецкіх турмах. Яе прафесія — настаўніца польскай мовы — пад акупацый нікому не была патрэбнаю. Яна пайшла працаўца мэдсцястрой. Саборы-каталікі з Польскай сацыялістычнай партыі ўзялі ўсе ў падпольную дзеянісць. Адвесі 1943-га Сэндлерова кіравала дзіцячай сэксцій у таемнай Радзе дапамогі жыдам «Жэгота» — за назыву группы яны выбрали імя пэрсанажа Міцкевічавых «Дзядоў».

У адзеніні мэдсцяstry вывозіла дзяцей

Калі падпольлю стала вядома пра раашнёне немцаў ліквідаць гета, яны вырашылі распачаць акцыю па вывазе адтуль дзетак ды разъмішчэнні іх у польскіх сем'ях, прыгулках і маастырах.

За любую дапамогу габрэям пагражала сымяротна пакаранье. Гэта не спыніла моладзь з «Жэготы». Мэдсцястра Ірэна працяжджала мэдзынскім транспартам на тэрыторыю гета.

Дзесяці давалі снаторнава, за- горталі іх у тканіну ці клалі ў скрынкі і перавозілі на «арыйскі» бок. Гестапаўцам на браме паведамлялі, што гэта групы памерлых ад тыфу — у гета ад скучанасці і голаду лютавалі эпі-

Памерла Ірэна Сэндлерова. У вайну гэтая полька, маюча на руках уласнае дзіцё, рызыкуючы жыццём, разам з сябрамі выратавала 2500 габрэйскіх дзяцей.

дэмі. Усяго такім чынам удалося вывезыць каля 2500 дзяцей. Спачатку яны трапілі ў хаты актыўісту «Жэготы», пасля разыжджаліся ў прыёмныя сем'і. Якую съемасць трэб было мец гэтым тысячам падпольшчыкам, каб ратаваць не сваіх — чужих.

Звесткі пра дзяцей Ірэні за- шыфроваў і закопаваў ў слоі-ках у сваім гародзе, каб сем'і моглі злучыцца пасля вайны. Усе яны захаваліся! На жаль, бацькі ўратаваных амаль усе загінулі, але, прынамсі, захаваліся сапраўдныя імёны дзяцей.

Вядома ж, суседзі ўёс тое ба- чылі. Ніхто не даене.

У 1943 годзе Ірэні Сэндлерову арыштавала гестапа. Яе катавалі. Перабілі ногі і ступакі, выбываючы прызнаны. Яна ні выдала ні адрасу, не сказала ні слова. Яе

Дзьве з паловай тысячы жыцьця ў слоіках

асудзілі на смерць. У апошні момент сябрам з «Жэготы» ўда- лося падкупіць ахойнікаў, і Сэн- длерова пазбегла расстрэлу.

У 1965 годзе інстытут «Яд ва- Шэм» надаў ей званне Праведни-каў сярод нароўду съвету, а ў 1991 годзе яна стала ганаровай грамадзянкай Ізраілю.

Нобэль яе не знайшоў

У 2006 яна была намінавана на Нобэлеўскую прэмію міру. Калі хто і быў варты той прэмii,

то гэта яна. Нягледзічы на падтрымкы выслікі польскага прэзыдэнта Леха Качынскага й прэм'єра Ізраілю Эхуда Ольмэрта, камітэт выбраў Ала Гора.

Сама яна казала, што ў вайну ёю рухала перадусім пачуцьё справядлівасці, яе хрысьціянская перакананы.

«Хто ўратаваў адно жыцьцё, той уратаваў іцэль съвета», — кажа Талмуд. Сэндлерова ўратавала 2500 съветаў.

Кажуць, за апошнія дзесяці-годдзі Сэндлерова выбухнула абурэннем толькі аднойчы. Яе наведвала дэлегацыя амэрыканскіх настаўнікаў гісторыі, і адзін з іх спытаўся: «А чаму вы не нанялі сабе талковага адваката, калі апынуліся ў турме?»

АТ, МБ

МВ; ЯС

НАПІШЫ ПАЛІТВЯЗЬЮ

Яму цяпер цяжка. Твой ліст можа выратаваць яго

Сяргей Парсюкевич

22160, Менская вобласць, Жодзіна, вул. Савецкая 22-А, турма №8, Камэр № 169

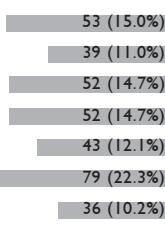
АПЫТАНЬНЕ НА NN.BY

Дзе Вы мяркуце адпачываць гэтым летам?

- На Балтыцы
- На Міжземным моры
- На Чорным (Азоўскім) моры
- Паеду кудысь на экспкурсію
- На азёрах
- Проста ў вёсцы
- Не адпачываю прынцыпова

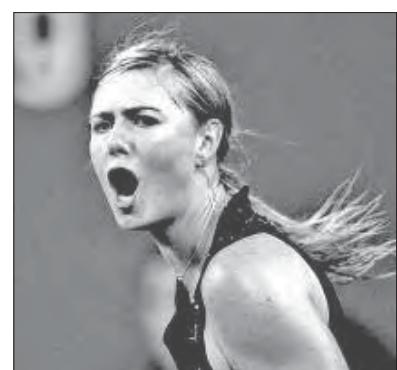
Усяго прагаласавала: 354

Цэлае лета — падарожжы з «Нашай Нівой». Гэтым разам не фэльетон, а падарожнія нататкі Лёліка Ушкіна. Ажно ў Бразылію занесла яго — старонка 9.

Шарапава прыедзе ў Беларусь паслом

Пасол добрай волі ААН расійская тэнцістка Марыя Шарапава наведае рабёны Беларусі, што пашырлі ад аварыі на ЧАЭС. Шарапава на- ведае тэяя рабёны, на рэабілітацію якіх яна раней ахвяравала 130 тыс. даляраў. Шарапава — першая ракетка съвету. Яна нарадзілася 19 красавіка 1987 г. у сібірскім гарадку Нягань, куды сініяя бацькі перасяхалі з Гомеля, ратуючыся ад Чарнобылю.

СЪЦІСЛА

Мінадукаціі вяртае ў ВНУ беларускую мову

Міністэрства адукцыі рэкамендавала ў новым наукальным годзе на ўсіх ВНУ краіны арганізаваць выкладаньне абавязковага курсу прафесійнай лексікі беларускай мовы. Пра гэта гаворыцца ў лісце намесніка міністра адукцыі Казіміра Фарыны, накіраваным у ТБМ. Алег Трусаў ад імя ТБМ выказаў падзяку краініцтву Мінадукаціі.

23 траўня перакрыюць рух на праспэкце

Гэта адбудзеца дзяля Рады краінікі ўраду СНД. Абмежаваны будзе уведзены на аўтадарозе «Менск—Аэррапорт» з 9.00 да 11.30; на праспэкце з 11.00 да 12.00; на праспэкце ад Філімонава да аэррапорту «Менск-2» з 16.00 да 19.00.

Кіма перавялі ў Бабруйск

Пра гэта пп. по паведамліла маці палітвізінга Тація Кім. Яна даведалася пра гэта, калі прынесла сыну перадачу ў СІЗА на Валадарскую. 22-гадовы сын эмігрантаваў з Узбекістану Андрэй Кім асуджаны да 1,5 году калені агульнага рэжыму за ўдзел у маніфестаціі апазыцыі 21 студзеня. Ен быў прызначаны вінаватым у збійстві супрацоўніка ДАІ.

Праект дэкрэту аб адукцыі

Падрыхтаваны праект дэкрэту прызначыты пра асобынны пытаныі сядзінай адукцыі. Пра гэта заявіў намеснік краініка прэзыдэнты Анатоль Рубінав. Камісія лічыць мэтагодным вярнуцца да 11-годкі і ўніверсальных праграмаў.

Навучальны тыдзень на ўсіх установах будзе піццідэйны.

Мяркуеца захаваць гімназічныя і літрайскія клясы, а таксама клясы з эстэтычным ухілам (музычным, мастацкім, хараграфічным) і спартовым.

Застацца і дзесяцібалльная систэма, і цэнтралізація тэставання.

Прэзітавалі «Магдэбургскую Горадню»

Съвет пабачыла першую кнігу з сэрыі «Гарадзенская бібліятэка» — манаграфія гісторыка Юр'я Гардзееў з Кракаўскага ўніверсітэту «Магдэбургская Горадня». Манаграфія расказвае пра сацыяльную тапографію й маёмасная адносіны ў XVI-XVIII стагоддзях у Горадні.

Выбары – 2008: Хто па якой акрузе ідзе?

Многа няясная застаєца вакол уделу апазыцій ў выбарах у палату прадстаўнікоў. На прыклад, «Малады фронт» як арганізацыя абвясціла пра байкот парламэнтскіх выбараў. Але вылучаныя па квоте МФ Дзяніс Садоўскі і Віктар Янчураў (абодва — Менск) і Зыміцер Кухлей (Масты, Гарадзеншчына) — маюць намер узяць удзел у выбарах як незалежныя кандыдаты. І не зразумеши, ці то гэта байкот, ці то гэта ўдзел.

Лідер АГП Анатоль Лябедзька, паколькі «МФ» афіцыйна на ідзе на выбары, прапанаваў запоўніць гэтыя вакансіі ў суперечкі АДС видомым у краіне палітыкам — Аляксандру Мілінкевічу, Станіславу Шушкевічу, Аляксандру Ярашку ці некаму яшчэ, хто пакуль на візыкаўся аб сваім удзеле ў выбарах.

Хто з апазыцыйнэрэй ідзе на выбары па якой акрузе?

Наўбільшая коласаўца апазыцыйных лідэрў назіраеца, што і на дзіўна, у Менску. Так, лідер АГП Анатоль Лябедзька збіраеца балітавацца ў Сухарэўскай выбарчай акрузе. На гэта свой погляд мае сібар «Руху «За Свабоду» палітоліт Альес Лагвінец, які пропанаваў Лябедзьку правесцы «праймэры» па гэтай акрузе, пераможца якога і будзе прадстаўляць апазыцыю на выбарах. У суване чаргу, Лябедзька лічыць, што «праймэры» не адлюстроўваюць усяго спектру думак выбараў, і пропануе сацыялагічнае даследаванне. Пакуль пытанье так і не вырашилася.

Лідер ПКБ Сяргей Калякін будзе спрабаваць дастаць дэпутацкі мандат у Коласаўскай акрузе. Былы старшыня Партыі БНФ Вінцук Вячорка — ва Усходній. Супернік Вячоркі на-

апошнім з'езідзе БНФ Альесь Міхалевіч збіраеца агітаваць за сябе выбараў Уручча. Увогуле, БНФ лідар па сваіх вылучаных у Менску. Ад партыі па стацічных акругах таксама ідуць Аляксей Янукевіч (Аўтазаводская), Сяргей Карповіч (Кастрычніцкая), Юры Карэтнікаў (Паўднёва-Захоўдня), Валянціна Свяцкая (Ясенінская).

Пяць чалавек у Менску будуть прадстаўляць АГП. Апроч ужо назаванага Анатолія Лябедзькі, гэта былы старшыня Нацбанку Беларус Станіслаў Багданкевіч (Чкалаўская), Аляксандар Дабравольскі (Свіслацкая), а таксама дзяве жанчыны — Валянціна Палевікова (Купалаўская), Людміла Грэзнова (Партызанская).

Старшыня зліквідаванай ле́тась Партыі жанчын «Надзея» Алена Яськова пойдзе ў Серабранцы, а лідер яшчэ адной зліквідаванай партыі — Прапцы — Аляксандар Бухвостаў будзе вылучацца ў Шабанах.

Адзінную вакансію ад БХД заняў у Старавіленскай акрузе Вітал Рымашэўскі. Былы адват Аляксандра Казуліна Ігар Рынкевіч забіў за сабой Пушкінскую акругу. Пойдзе на выбары і старэйшая дачка палітывіні і экс-кандыдата ў прэзыдэнт Вольга Казуліна, яна збіраеца балітавацца ў Фрунзэнскай акрузе.

У Берасці будзе балітавацца выкануць абавязкі старшыні БСДП Анатоль Ляўковіч, ён дадзіц час жку і працаў акурат у горадзе над Бугам. Дарэчы, Берасцьце за сабой амаль цалкам пакінулі сацыял-дэмакраты. Па другой гарэдзкай акрузе на выбары да апазыціі ідзе Ігар Маслоўскі. Каначнаю тэму БСДП, адзначым, што ў Івацэвічах будзе балітавацца на-

месцнік старшыні партыі Іван Анташкевіч, а па Белавескай акрузе — Валянцін Лазарэнка.

Апазыцыйныя камуністы пакінулі за сабой на Берасцейшчыні адну з Баранавіцкіх акруг, Мухавецкую, Пінскую і Столінскую. Па Пінскай вісковай акрузе ў супісах кандыдатаў значыцца Андрэй Сухаверхі з БНФ. Намеснік старшыні гэтай самай партыі Юрэс Губарэвіч пасправіўся прабіцца ў палату ў родным Белаазёрску, дзе ўжо некалі быў дэпутатам мясцовага савету.

Пра жаданье ўдзелу ў выбарах заявілі шэсцьца прадпрымальнікаў — Мікалай Чарнавус (Баранавічы), Ірына Яскевіч (Віцебская Чкалаўская акруга), Аленка Мідзведзеўская (Барысіцкая Ленінская), Аляксандар Цацура (Салігорск), Віктар Крываленчук (Стоўпцы), Віктар Гарбаўчук (Барысаўская гарадзкая).

Найхутчэй, што па Барысаўскай вісковай акрузе пойдзе Сяргей Няроўны балітавацца ў родным Крычаве. Былы настайнік гісторыкі з Барысаву Альесь Чыгір (Барысаўская гарадзкая). Найхутчэй, што па Барысаўскай вісковай акрузе пойдзе Сяргей Салаш. У Вялейцы і Мядзелі вылучацца будзе стар-

.....

Хто ў лесе, хто ў стрэсе

«Эўрапейская Беларусь» аблічае выставіць 60 кандыдатаў, хоць палова яе заснавальнікаў выбараў байкатаўць.

Старшыня аргамітуту Народнай грамады Мікола Статкевіч аблічае, што на воўсеньскіх парламэнтскіх выбараў ягоная «Эўрапейская кааліцыя» выставіць калі 60 кандыдатаў. І гэта нагледзяны на тое, што «Хартыя-97» і «Малады фронт», іншыя элементы кааліцыі, выказаліся за байкот. Чаму сябры партыі Статкевіча і Навасяды не ідуць па агульнім супісу кандыдатаў АДС?

«Пачынаючы з мінулага лета, мы неаднаразова звязраліся да кірауніцтва АДС з прапановай выпрацаваць агульную выбарчую платформу, якія б грунтавалася на ідэі ўсходнегарадзкага. Аднак намаганнямі прарасейскіх сілаў унутры апазыційнай кааліцыі нашы пропановыя былі адрынутыя», — кажа М. Статкевіч.

«Усё, што расколвае АДС, — дэструктывная пазыцыя», — адказвае Статкевічу намеснік старшыні ПКБ Валер Ухналев.

«Наш ўдзел у выбарах — гэта спроба эмагання з апатый і расчараваннем, — парыюе М. Статкевіч. — Асабіста я хачу пайсці на выбараў ў Менску па акрузе, дзе без мяне не было дастатковай агітациі за дадзенчыне Беларусі да ЭС», — падсумоўвае палітык.

поўны сіл і энергіі, кляненца сарваць «злачынную змову прадаждай апазыцыі ў брытанскіх імпрыялістах». Рэпрэсіі супраць апазыцыі набіраюць моц. Цвангірай байца віртаца ў краіну з пасездкі ў Лёндан працягнула пагрозу фізычнай расправы над ім. Але галоўнае палягае на тым, што тамэйшая апазыцыя прычакала свайго шанцу і змагаеца да канца — замест таго, каб байкатаўца выбараў.

Другая ліга

Дарэчы, варта адкінуць старыя стэрэатыпы, у тым ліку, што да «чорнай Афрыкі». У апошнім рэйтынгу свободы прэзыдэнт Беларусь заняла 144-е месца ў сувесе. А, напрыклад, экватарыяльная краіна Бенін — 26-е, адразу ўсьлед за Паўднёва-Афрыканскай Рэспублікай. Яны апярэдзілі такія эўрапейскія

Чатыры гарадзенскія акругі папалам падзялілі сябры АГП (Яраслав Раманчук з Віктарам Падчаненкам) і БНФ (Вадзім Саранчукоў з Сяргеем Антусевічам).

На Радзіме Зянона Пазняка ў йгоі кандыдатам мае быць былы палітвізен Іван Крук з АГП.

Фронтаўцы выдаець «Нашага слова» Станіслаў Суднік будзе балітавацца ў Лідзе, а доктар Іван Шэга — у Слонімі.

Ці на самае моцнае прадстаўніцтва ПКБ на Гомельшчыне. Ажно сем чалавек — Віктар Хоміч (Гомельская Юблейная), Уладзімер Сякера (Гомельская Сяльмашаўская), Сяргей Сяргеенка (Гомельская Прамысловая), Міхаіл Сілівонец (Жыткавічы), Валер Рыбчанка (Жлобін), Віктар Назаранка (Калінкавічы), Сяргей Дайніка (Светлагорск).

Толькі на аднаго шытых менш за камуністаў на Гомельшчыне мае АГП. Кандыдат на старшыню партыі Мікалай Гаўрыленка зямсе Палескую акругу, Віктар Палікоў — Гомельскую Савецкую, Адам Варанец — Гомельскую вісковую, Леанід Судаленка — Хойніцкую, Леанід Арлоў — Мазырскую.

Валер Пушкіці з БНФ будзе балітавацца ў Рэчыцы, а Кастусь Жукоўскі з БХД — у Буда-Кашалёве.

Галоўны рэдактар «Товарыша» Сяргей Вазняк ідзе на выбары на Талачыншчыне, Віталій Броўка (БНФ) — на Пастаўшчыну, Алег Тычына (АГП) — на Лепельшчыне, Яраслава Берніковіч (БНФ) — на Глыбоцкіне.

Як бачым, апазыцыя вызначыла сваіх кандыдатаў у ўсіх акругах. Застаеца немагчымае — хоць дзесяць арганізацый паралельны падлік галасоў.

Зыміцер Панкавец

Галоўнае ня ўдзел

Байкот застаеца больш складанай для ажыцьцяўлення тэктыкай, чым ўдзел. Піша Віталь Тарас.

Беларусь апошнім часам нярэдка парыноўваюць з Зымбабвэ. Не ў парадку іроніі, а проста тому, што паводле індэксу, якія складаюць міжнародны праваабарончы арганізацыі, абдэльве краіны стаяць, як правіла, побач. Можна па-рознаму ставіцца да тых індэксуў, але факт палягае на тым, што вось ужо больш за дваццаць гадоў зымбабвійская апазыцыя ня можа перамагчы на выбарах прэзыдэнта Робэрта Мугабэ

і ягону партыю.

Між іншага, Зымбабвэ — прэзыдэнцкая рэспубліка з дэзвіхаплатным парламэнтам. І вось мэханізм аўтарытарнай улады ўпершыню даў збой: на выбарах у ніжнюю палату выбарчыя камісіі з неіхіх прычынай ня змаглі, як звычайна, сфальшаваць вынікі галасаваньня. Апазыцыя заваявала большасць месцаў у парламэнце, а яе лідар Морган Цвангірай на прэзыдэнцкіх выбараў апярэдзіў Робэрта Мугабэ. Гэта яшчэ ня значыць, што ў другім туры, прызначаным на канец чэрвеня, апазыцыйныя кандыдаты атрымае перамогу. 84-гадовы прэзыдэнт,

дэмакраты, як Італія, Гішпанія, Польшча...

ПАР, як вядома, выпаў гонар правесцы футбольны чэмпіянат сувету 2010 году.

У нейкай меры сытуацыю ў палітыцы можна параўнаны з сытуацыяй у футболе.

Яшчэ нядайна гульня зборнай Нігеріі на чэмпіянаце сувету выклікала сэнсацию. Потым захапленыне заўзятайаў выклікалі футбалісты Камэруну. А цяпер на тое што Сэнгал з Кот-д'Івуарам, амаль усе афрыканскія краіны ўспрымаюцца слаборнікамі ўсур'ё з сусветным футболе. (Праўда, у гэтым працэсе ёсьць і адвартовы бок. Нядайна блогі абышоў фатаздымак.

Працяг на старонцы 4.

Кааліція апазыцыйных партый хоча ўдзельнічаць у выбарах і робіць стаўку на тэму кантролю за ўладай.

Лідэры апазыцыі ў панядзелак на адмысловай прэс-канфэрэнцыі выклалі сваю пазыцыю адносна ўдзелу ў сёлетніх парламенцкіх выбарах, а таксама прэзентавалі пасланьне АБ'яднаных дэмакратычных сілаў (АДС) да беларускага народу. На невялікім аркушы паперы фарматам А4 пілінава-аналітичная група АДС выклала галоўныя палажэнні і мэты ўдзелу ў парламенцкіх выбарах.

Галоўны мэсыдж, які апазыцыйныя кандыдаты павінны данесць да выбарцаў сёлета, зводзіцца да наступнай фразы: «Кантроль народу над уладай дасыць людзям новыя магчымасці жыць лепей».

Каардынатар аналітычна-плянавай группы Вацлаў Арэшка кажа, што падчас працы над дакументам быў звязаныя меркаваныя абсалютна ўсіх суб'ектаў АДС, працавалі ў агульнай групе і прадстаўнікі «Руху «За Свабоду».

«Раней нары пасланіні да людзей зыходзілі з таго, што мы абяцалі прысьці да ўлады, а ўжо пасля зъянініць сітуацыю ў краіне. Невыкананыя абісанага ўспрымалася як параша. Мы абяцалі пяць кроکаў да лепшага жыцця, але выконваў іх ужо Лукашэнка. Сёньня мы можам даваць толькі рэальнаян абісаныні, які ў стане выкананы, нават калі нас не абраюць депутатамі. Мы прапануем грамадзкі кантроль над дзеяньнімі ўлады. Незадавленыя людзей дзеяньнімі ўлады ўвесе час узрастает. Успомніце толькі ўядзенне кантрактнай сістэмы і алмену льгот. Цяпер рыхтуецца школьная

рэформа, якая таксама можа выклікаць незадавленыцца. Людзі не бяруць у прыніціці гэтых указаў нікага ўдзелу, ня могуць неяк паўплываць на сітуацыю. Тэму кантролю над уладай апазыцыйных сіл будуть агітаваць цягам найбліжэйшых году — двух, магчыма, да прэзыдэнцкіх выбараў», — кажа В.Арэшка.

Старшыня АБ'яднанай грамадзянскай партыі Анатоль Лябедзька называе канкрэтныя рэчы, якіх апазыцыя можа дамагчыся ў выпадку ўстаўлівання кантролю над уладай. «Па-першае, гэта адсутніцца цэнтравога бюджету і зъяніншыне карупцыі ў краіне. Па-другое, правядзеннем судовай рэформы. Патрацце, гэта дасыць грамадзтву выбар, то бок, дзіпітатаў будуть абіраць, а не прызначаць. Па- чацвертае, ператварэнне СМІ ў рэальную чацвертую ўладу. Усё залежыць ад таго, ці зможам

мы данесць наш мэсыдж да выбарцаў».

«Нават калі некалькі кандыдатаў пройдзяць ў палату прадстаўнікоў, то гэта ўсё адно на зыменіць рэальную раскладку сілаў у распіліцы, бо Лукашэнка дамінует над усімі галінамі ўлады. Наша сёньняшнія пасланіні носіць пазытыўныя характеристы, бо мае ў сабе альтэрнатыву. Мы ня хочам народу для ўлады, мы хочам ўладу для народа», — падкрэсліў старшыня Партыі камуністы Сяргей Калікін.

Старшыня агкамітэту Партыі працы Аляксандар Бухвостаў лічыць, што дадзены пасланьне выражает галоўную мэту, што трэба рабіць, каб зъянініць ўладу.

Намесьнік старшыні Партыі БНФ Вінцук Вячорка кажа, што бескантрольная ўлада паціху здаецца незалежнасць.

«Улада часта спэкулюе, што яна народная. Але, прабачце, яна трymае людзей за быдла, якое знаходзіцца на пэрыфэрыі прыніціці найважнейшых рашэнняў. Нам важна, каб людзі ўсьвядомілі, што неабходны кантроль над уладай. Тады на Каstryчніцкую плошчу пачнеть выходзіць дзясяткі тысяч чалавек», — кажа Анатоль Лябедзька.

Дык ці будзе толк ад некалькіх дэпутатаў ад апазыцыі, якіх Лукашэнка можа дапусціць у палату прадстаўнікоў? «Зъяўленыне дэмакрататаў у парламенце дасыць новы импульс на нашу барацьбу. Вельмі цікава разобраць систэму, не знаходзячыся ў ёй», — мяркуне А.Бухвостаў.

«Я перакананы, што ніхто ня пасыцьці апазыцыю ў палату. Але трэба рабіць ўсё магчымае, каб гэту блякаду прабіць. Мы будзем ігнараваць усе абмежаваныя, што рабіць улада, не баючыся зъяніцца з выбараў. Аднак ісці на байкот мы ня маем права», — кажа В.Вячорка.

Паводле словаў Вацлава Арэшкі, гэта пасланыя апазыцыі будзе распілі-сюджавацца праз перадвыбарчыя матэрыялы будучых кандыдатаў у дэпутаты.

Зыміцер Панкавец

мэтадаў, прыдуманых за апошні час. Які палітычны вынік яны даюць — можна меркаваць хоць бы на прыкладзе апошніх выбараў у расейскую Думу.

Справа ў тым, што любая форма галасавання альбо наўзядзелу ў ім ня можа паўплываць на ягоныя вынікі ва ўмовах, калі падлік галасоў ад простых выбараў не залежыць зусім не цікавіць начальства. (Нездарма ў Беларусі выбарчыя бюлётні пасля выбараў зьнішчаюць.) І таму выбар ператвараецца ў індывідуальную справу выбарца. Якога, дзякаваць Богу, пакуль яшчэ не пазбавілі падмурковага права на тайну галасавання. А для таго, каб падштурхнуць кожнага зрабіць выбар, патрэбна даўгая і сумная праца. Патрэбная на тысячы, дзясяткі тысяч сутэречай з выбарцамі штодня. Трэба ўпарты і дасыціна тлумачыць (у тым ліку і самім сабе) за што і чаму трэба галасаваць альбо не галасаваць. І пад якімі лёзунгамі апазыцыі ідзе (ци не ідзе) у палату прадстаўнікоў. А для пачатку трэба, прынамсі, гэтыя лёзунги месці.

І тады я, як шараговы абываталь, змагу зрабіць свой усьвядомлены выбар. Калі, зразумела, некага цікавіць мой голас.

Галоўнае ня ўдзел

Працяг са старонкі 3.

На адным — зборная Францыі 1958 году, дзе ўсе гульцы белыя. І зборная наших дзён — ніводнага белага ў камандзе. Але гэта крыху іншая тэма.)

Зразумела, паміж футболам і дэмакратыяй — дыстанцыя гіганцкага памеру. Але ж Беларусь, на жаль, і ў пляне дэмакратыі, і ў пляне футболу застаецца ў другой, а то і трэцій лізе. (У Зымбабве і ў некаторых іншых краінах выкарыстоўваючыя прапрэзыстыя скрыні для галасавання, а назіральнікі ад апазыцыі маюць права назіраць працэс падліку галасоў ад пачатку да канца. Адна такая ініцыятыва каштавала б, дальбог, усіх дэмакратычных зъменаў, прапанаваных для ўдасканалення выбарчага заканадаўства Р.В.)

Папулярны некалі лёзунг «галоўнае не перамога, а ўдзел» у палітыцы ня дзейнічае. Ён нават і ў спорце лічыцца смешным. Бо існуе такая

рэч, як матывацыя. Калі ставіць перад сабой задачу ўдзельнічаць у выбарах выключна з этай «інфармаваць насељніцтва», дык вынік будзе такі, які мы бачылі на апошніх выбарах у мясцовыя саветы Беларусі. І наадварот, калі ставіцца мэта перамагчы (хай нават на ўзроўні лёзунгу), як гэта было на мінульых прэзыдэнцкіх выбарах, улада пачынае ніэрвавацца, тушавацца і рабіць памылкі.

Што ж тычыцца ідзе байкоту, якая вылучаецца кожнага разу перад чарговымі выбарамі, яе ініцыятарап эмэцціяна зразумець можна. Калі выбары несвабодныя, несправядлівыя і непрэзыстыя — значыць, далоў такія выбары! Але ж палітычныя партыі, калі яны прэтэндуюць на тое, каб звяцца партыямі, ня могуць ня ўдзельнічаць у барацьбе за галасы выбарцаў. Хоць і не павінны толькі гэтым абмяжоўвацца.

Работа над памылкамі

З другога боку, ініцыятары байкоту павінны разумець, як мінімум, адну

Рынкуеца прыватызацыя «Нафтану» і «Паліміру»

У Беларусі актыўізаваліся прыватызацыйныя працэсы.

У панядзелак А.Лукашэнка вёў асабістую перамову з кіраўніком кампаніі «Базэл» аб продажы МАЗу. У аўторак намеснік старшыні канцэрну «Белнафтахім» паведаміў аб разглядзе магчымасці продажу «Нафтану» і «Паліміру». На чарзе стаяць таксама банкі і мабільны апаратар «БесТ». Сярод пакупнікоў — турэцкія, немецкія і грузінскія, але больш за ўсё — расейскія інвестары.

«Палімір» і «Нафтан» ад'ядаюць і прададуць

Разглядаеца варыянт продажу акцыяў «Паліміру» і «Нафтану» адзіным гаспадарчым комплексам, паведаміў намеснік старшыні канцэрну «Белнафтахім» Міхай Асіленка ў аўторак. Прапановы па прыватызацыі прадпрыемстваў канцэрн плянне пропанаваць ураду да канца году.

На сёняні вядуцца перамовы з дзвумя патэнцыйнымі інвестарамі. «Хутчэй за ўсё доля інвестара будзе роўнай за дзяржаўную долю, мы плянуем 50 на 50, разуменне патэнцыйных пакупнікоў у гэтым ёсць», — заявіў М.Асіленка. Паводле яго, аэнкуну прадпрыемстваў правядуць міжнародныя эксперыты. Згодна з праграмамі развязвіцца ў «Палімір» неабходна інвестація \$1,8 млрд, а ў «Нафтан» —

звыш \$600 млн.

Агляльніца газеты «Белорусы и рынок» Татьяна Манёнак называе продаж прадпрыемстваў абалонту нармальнім працэсам. З яе словаў, чатыры гады таму такі варыянт разглядаўся, але пакупніку напалахолі прапанаваныя ўмовы ўгоды. У 2006 годзе таксама меркавалі аўтадаць ААТ «Расейскія машыны» Алег Дзерыпака. Ён меў сустэрчу з Аляксандрам Лукашэнкам, у часе якой вялося пра капітальную вытворчасць. І хоць афіцыйна пра продаж МАЗу расейцам не паведамлялася, незалежныя СМИ пачалі настойліва агучваць магчымасць такога развязвіцца падзеяў.

Эканамічны экспер特 Аляксандар Алесян мяркне, што та-кое больш чым магчыма. На яго думку, Дзерыпаку могуць аддаць 50% акцыяў МАЗу. Паводле эксперта, Дзерыпака спрабуе набыць Менскі аўтавоз ужо 10 год, аднак пра-панаце надта малу цену. Папярэдня сустэрчы не анансаваліся афіцыйна, і тое, што ціпер пра візіт расейскага алі-гарха паведамляе БЕЛТА, кажа сп.Алесян, съведчыць пра сур'ёзнасць намеру. Справа ў тым, што Алегу Дзерыпаку МАЗ насамрэч вельмі неізаходны. Ён набыў Яраслаўскі аўтазавод і для поўнага камплекту на халое Менскага аўтазаводу. Пытаць толькі ў тым, наколькі ён здолеў защицівіць беларускі бок. Сапраў-

да на нафтуту ў сьвеце, нафтаперапрацоўчыя заводы ператварыліся ў «залатыя» прадпрыемствы. Ціна і значчынне «Нафтану» паразаўнільнае з «Белтрансгазам».

Дзерыпака хоча МАЗ

На пачатку тыдня ў Менску завітаў кіраўнік холдынгу «Базавы элемент», кіраўнік ААТ «Расейскія машыны» Алег Дзерыпака. Ён меў сустэрчу з Аляксандрам Лукашэнкам, у часе якой вялося пра капітальную вытворчасць. І хоць афіцыйна пра продаж МАЗу расейцам не паведамлялася, незалежныя СМИ пачалі настойліва агучваць магчымасць такога развязвіцца падзеяў.

Эканамічны экспер特 Аляксандар Алесян мяркне, што та-кое больш чым магчыма. На яго думку, Дзерыпаку могуць аддаць 50% акцыяў МАЗу. Паводле эксперта, Дзерыпака спрабуе набыць Менскі аўтавоз ужо 10 год, аднак пра-панаце надта малу цену. Папярэдня сустэрчы не анансаваліся афіцыйна, і тое, што ціпер пра візіт расейскага алі-гарха паведамляе БЕЛТА, кажа сп.Алесян, съведчыць пра сур'ёзнасць намеру. Справа ў тым, што Алегу Дзерыпаку МАЗ насамрэч вельмі неізаходны. Ён набыў Яраслаўскі аўтазавод і для поўнага камплекту на халое Менскага аўтазаводу. Пытаць толькі ў тым, наколькі ён здолеў защицівіць беларускі бок. Сапраў-

да на МАЗу — не адзін мільярд даляраў. Зважаючы на вялікі інтэрэс з боку расейцаў, атрымка яны могуць ад 25 да 50% акцыяў.

Працэдура продажу можа расцягнуцца не менш, як на год, ба прадпрыемства спачатку трэба акцыянуваць. Да таго ж, беларускі ўрад мяркне, што з часам ціна МАЗу будзе толькі расці па меры росту расейскага рынку.

Туркі набылі БеСТ?

Напрыканцы красавіка расейскія СМІ паведамі пра пра-даж 80% акцыяў дзяржаўнага сставага апэратора БеСТ турэцкай кампаніі Turkcell. Нітурэцкі, ні беларускі бакі не каментавалі туго інфармацыю. Раней даходзілі супяречлівія весткі: міністар сувязі і інформатыцы Мікалай Панілей пазэўніў, што БеСТ яе мае патрэбы ў дапамозе замежных інвестараў. Але 20 траўня Беларускі міністэр эканомікі Мікалай Зайчанка паведаміў, што Беларусь разылучае атрымак ад продажу акцыяў дзяржаўнага сставага апэратора на менш за \$500 млн.

Тым часам расейская кампанія АФК «Система», якой належыць ААТ «МТС», вядзе перамовы пра набыццё мабільнага падраздзялення Telekom Austria. Нагадаем, што Telekom Austria валодае 70% акцыяў беларускага сставага апэратора Velcom. На гэтым актыў прэтэндуе, акрамя АФК «Системы»,

Vodafone і Telefonica, аднак перавага нібыта аддаецца менавіта расейцам. Апошняя, у выпадку прыходу на беларускі рынак, разылучаючы такім чынам пазыбенуца цэнавых войнаў з беларускай даччыной кампаніі МТС.

Прадаюцца банкі адны за адных

Паводле «Інтэрфаксу», кампанія ABN Holding Corp. да 1 ліпеня цалкам выкупіць акцыі беларускага «Міжгандальбанку», што належыць сярод іншых Нацыянальнаму банку і ў Беларускому мэталургічному заводу. Ціна ўгоды — \$32 млн.

Німецкі Commerzbank на-будзе «Белінвестбанком», да канца году будзе прададзены таксама «Белпрамбудбанк», заявіў як пра вырашанае старшыня Нацбанку Пётра Пракаповича.

На выключаны таксама пра-даж вялікі пакетай акцыяў «Беларусбанку» і «Белаграпрамбанку».

Тым часам «Банк Грузіі» набыў 70% акцыяў дробнага «Беларускага народнага банку». Эшту пакету па дамоўленні на-насьці з беларускім бокам «БГ» змога набыць цягам наступных трох гадоў. Кошт акцыяў склаў \$34,2 млн.

Паказальна, што ніводнае буйное прадпрыемства не трапляе ў рукі беларускага ўласніка — такіх навідавок німа.

Сямён Печанко

Першы крок Пуціна-прэм'ера

Уладзімір Пуцін надаў магутны імпульс стварэнню нафтаправоду БТС-2, што мae пралегчы ў абыход Беларусі. 14 траўня, праз некалькі дзён пасля прызначэння, новы прэм'ер Расеі паведаміў, што нафтаправод будзе збудаваны, а ягонас адгалінаванне працягненца да Кірышынскага НПЗ кампаніі «Сургутнафтагаз».

Кажучы пра запампоўку нафты ў БТС-2, Пуцін сказаў: «Зыходзім з таго, што ў прадстаўленых нашыми нафтавымі кампаніямі ў «Транснафту» графіку павелічэння здабычы мы бачым лічбу — 67 з гакам мільёнаў тон дадатковай здабычы да 2015 году». Усяго для загрузкі БТС-2 «спатрэбіца 30 млн т сырой нафты ў 18—20 млн т нафтапрадук-таў».

«Мы плянуем, што тут, у Вусць-Лузе, увесь аўтаматизацыйны склад з надзе 130—131 млн т, у Приморску — 120 млн т. Плянуем выйсці ў гэту з пару гадоў», — сказаў Пуцін.

Варта адзначыць, што праз Беларусь ідзе 90 млн т расейскай нафты. Сукупная магутнасць беларускіх НПЗ складае каля 22 млн т. На падставе лічбаў, агучаных прэм'ерам Расеі, можна прадка-захаць магчымасць скарачэння транзіту нафты праз Беларусь да 28 млн т у выпадку стварэння БТС-2.

Тым на менш, нават калі БТС-2 будзе створаная, Расея наўрада ці цалкам згорне транзіту нафты праз тэрыторыю Беларусі.

З пачатку году ў Беларусь прышло \$2,1 млрд

За першы квартал 2008

году ў рэальны сэктар эканомікі (акрамя банкаў) замежныя інвестары ўкладлі \$2,1 млрд, паведамляе Міністэрства статыстыкі і аналізу. Гэта ў 1,7 разы больш, чым за першы квартал 2007 году. Найбольш актыўна замежнікі інвеставалі ў агульную камэрцыйную дзейнасць па забесьпячэнні функцыяновання рынку (45,5% усіх інвестыцый), прымысловасць (36,3%), гандаль і грамадзкае харчаванье (5,5%). Асноўныі інвестары былі суб'екты гаспадарання Брытаніі (33,4%), Расеі (25%), Швайцарыі (13,2%), Аўстрый (11,8%), Кіпру (5,3%). На долю наўпростых замежных інвестацій

приходзілася 29 % ад усіх атрыманых паступленняў, што ў паразаўніцтве з першым кварталам мінулага году ў 2,4 разы больш.

Сямашка ў Вене

Дэлегация Беларускай калійнай кампаніі ўзяла ўдзел у штогадовай канферэнцыі Міжнароднай асацыяцыі вытворцаў угнаенняў (IFA — International Fertilizer Association) 19—21 траўня ў Вене. На прэзэнтацыі БКК прысутнічала таксама першы намеснік прэм'ер-міністра Беларусі Уладзімір Сямашка. У мінулым годзе экспартная выручка ад рэалізацыі прадукцыі ВА «Беларуськалий» павялічылася ў паразаўніцтве з 2006 годам на \$325 млн і складае \$1,325 млрд. Сёлета «Беларуськалий»

чакае прыбытак ад экспарту ў аўтаматизацыйны склад з 2,8—3 млрд. Ён вядзе будаўніцтва новых руднікоў — Чырвонаслабодзкага і Бярозаўскага, якое плянуецца завяршыць адпаведна ў 2009 і 2012 гадах.

Адзін падатак для бедных і багатых

Адзіннае стаўка падаходнага падатку на ўзроўні 12% можа быць усталявана ў Беларусі. У Міністэрстве ўжо ёсьць падрыхтаваны праект, але канчатковая падаткавая схема ўжо не прынятае. Цяпер беларусы адлічачыць падаткі ў дзяржаўны скарб па прагрэсіўнай систэмэ. Для фізічных асоб дзейнічае піць ставак — 9%, 15%, 20%, 25% і 30% ад даходу. Перахад да адзінай для ўсіх 12-адсоткавай шкалы

значна спрасціць бы парадак спагнання асноўнага падатку.

Рост бяспекі аўто

Эўракамісія мае абавязаць вытворцаў аўто забясьпечваць усе легкавікі электроннай систэмай стабілізацыі руху. Прыстасаванне павышае сабекошт машины на пракладна на 950 даляраў, але будзе гарантаваць, напрыклад, што аўтамабіль не перавернется на сілікай дарозе пры павароце. Паводле ацэнак, яго масавы ўжытак змяніць колкасць съмерціў на дарогах. Абавязковай стане таксама сыгналізацыя незашпіленых рамянёў. На думку спэцыялістаў, продажная ціна на вырасце ад таго значна, з прычыны вялікай канкуранціі на рынку.

СП

Улада «рыхтуеца да найгоршага»

Са сьвістам разыходзяцца направа і налева акцыі банкаў. Назаўтра пасль візыту Дзерыпскі стала вядома, што рыхтуюца да прыватызацыі яшчэ дзве знакавыя адзінкі «фамільнага срэбра» — «Нафтан» ды «Палімір». Піша Аляксандар Класкоўскі.

У панядзелак расейскі алігарх №1 Дзерыпскі таргаваўся ў Менску наконт МАЗу. Не асабнай машины, як вы разумееце, а ўсяго гіганта беларускай індустрый. Аднаго з

тых, пра якія да пары да часу патэтычна гаварылася пад лёзунгам «Не дамо распрадаць Радзім!».

Сёння працэс распродажу пакашуць як сънежны камік з гары. Са сьвістам разыходзяцца направа і налева акцыі банкаў. Назаўтра пасль візыту Дзерыпскі стала вядома, што рыхтуюца да прыватызацыі яшчэ дзве знакавыя адзінкі «фамільнага срэбра» — «Нафтан» ды «Палімір».

Канечні, таму ж Дзерыпску рана паціраць руکі, бо нашыя начальнікі, як вядома, гаспадары свайго слова: хочуць — даюць, хочуць — бяруць назад. Але ўгурле трэнд відавочны. Мадэль дзяржаўнага

сацыялізму канана. «Блакітныя фішки» ідуць з малатка.

І вось што цікава. Незалежныя эканамісты падкрэсліваюць: калі летасць (возымем сюжэт з «Вэлкамам») катастрафічна неставала валюты, каб разылічыца за газ і г.д., то зараць сцугацца іншай. Зноў акрыяў гандаль нафтапрадуктамі, імкліва даражэ калі — так што замежныя грошыкі ў казну плынуць спраўна.

Напрошавацца вяснова: наверсе ўвайшлі ў смак. Псыхалагічны бар'ер пераадолены. Непразрысты «распродаж Радзімі» пакідае электрапарты індывідуалістам. Людзі не пачуваюцца

гаспадарамі ўласнасці, якую пропаганда шмат гадоў патэтычна называла народнай. І намэнклютура сцяняшацца канвертаваць уладу ва ўласнасць, неўтыкмет зъмяніць мадэль — і пры гэтым, як і раней, здымаша вяршкі.

Каб прыватызацца монстрай саціялістычны, патрэбен час. Грошыкі ад гэтых угоды рэзальная прыдыцуць недзе пад наступныя прэзыдэнцкія выбары (тыя, наkonец якіх ужо сказана: «Рыхтуеца да найгоршага»). Коштам продажу самага паплатнага ўлады спадзяюцца ўзъянцы заробкі да 700 дзяляраў, каб утрымацца ў 2010-м.

«Слаўнаfta», «Белтрансгаз», «Нафтан», МАЗ — прадпрыемствы за прадпрыемствам пераходзіць пад наўпросты ці ўскосны кантроль расейцаў. На фота: патэнційныя пакупнікі МАЗу, алігарх Алег Дзерыпскі, забаронены ўезд у ЗША.

Абое рабое

Канфрантацийная замежная палітыка Крамлю вынікае з аднадушнай волі як расейскай эліты, так і шырокіх пластоў насельніцтва, і няма падставаў спадзявацца на яе перамену пасль візыту Мядзведзева. Піша Іван Красыцьеў.

Нікаля Саркозі і Карла Бруні адпачываюць. Яны больш не прэзыдэнцкая парадка нумар адзін у съвеце. Ціпер гэта Ўладзімір Путін і Дзьмітры Мядзведзэў. Стасункі паміж імі відавочна блізкія, але настолькі ж замкнёныя, таемніцы, што і выкликае супяречлівія інтэрпрэтацыі. Экспертаў і простых расейцаў ціпер трывожыць толькі адно: ці змогуць ужыцца быў і ціперашні прэзыдэнт краіны? І чаго чакаць ад такога сужыцца, добра ці ліха?

Аптымісты спадзяваюцца, што інагурацыя Дз.Мядзведзеві і пераход ягонага стаўшага і вышыншага настаўніка на пасаду прэм'єр-міністра ў маскоўскім Белым Доме прывядзе да ўтварэння систэмы стрымак і працівага і пашырэння плюрализму ў расейскай палітыцы. Пэсімісты ж пабойваюцца зацяжных канфліктў у шрагах кіраўнічай класы, якія, крой Божа, скончыліся міжусобіцамі. Кажучы словамі Пуціна, «цэнтралізаваная ўлада закладзеная ў ДНК Расеі».

Хоць на расейскім гербе выява дзівюхгалавага арла, гісторыя навучыла расейцаў разглядзяць дзівюхгаловую ўладу як пачвару. Апошніе працістаянні адбылося на пачатку 1990-х паміж Барысам Ельцыным і парліміентам і скончыліся яно капітуляцыяй парламенту. Сёння ж падобная небісістка, нігледзячы на заявы спадарства з Санкт-Пецярбургу, з ціагам часу авабязкава будзе нарастатць.

Іван Красыцьеў

выдатны баўгарскі палітоляг, старшыня Цэнтру ліберальных стратэгій у Сафії.

За часамі Пуціна кіраўнічая эліта навучылася лёгка пазбаўляцца канкуренціяў зонку. Але нашмат цяжэй тримаць саму эліту пад кантролем. Выбары ладзіцца раз на чатыры гады, а сацыялігічныя дасьледаваньні — пастаяння. Бойка за грамадскую думку будзе нашмат цяжэйшай за бойку за галасы: што здарыцца, калі рэйтынг Мядзведзева перасягне рэйтynг прэм'єр-міністра Пуціна?

Складанейшым будзе кантроль і за СМІ, якіх можна вельмі лёгка прымусіць быць ляльнымі да аднаго цара, а не да двух. Падобным чынам крамлёўскі алігарх — у Расеі таксталася, што людзі, якія валаходзяць краінай, ёю ж і кіруюць, — будуть мець больш як аднаго судзьдзу для вырашэнняў сваіх спрэчак. А што калі Мядзведзэў захоча калі-небудзь ужыць свае прэзыдэнцкія паўнамоцтвы, хоць яны і былі падараваныя яму з ласкі Пуціна? Калі ён мін-я прэм'єр-міністра, то зрабіць гэту яму не наканавана.

Адным словам, узаемныя падазрэнні і інтыгі паміж Крамлём Мядзведзевам і Белым Домам Пуціна непазъбежныя — і могуць быць нават горшымі, чым паміж Крамлём і Белым Домам у Вашынгтоне. Спадарства Пуцін і Мядзведзэў сённяння шчыра съзвярджжаюць, што палітычнай вайны можна ўнікнуць. Але насыпраўдзе вайна паміж іхнімі аkrужэньнімі ўжо почалаася.

Плянуючы перадачу ўлады, новы прэм'єр-міністар — і дагэтуль найгалаўнейшы з усіх лідэрў краіны — патрапіў захаваць палітычную пераемнісць у кароткатэрміновай пэрспэктыве. Але відавочна ён не патрапіў стварыць стабільны палітычны систэмы. За два пусінскія тэрміны расейская дзяржава стала багацейшай (дзякуючы высокім ценам на нафту), больш рэпресіўнай і больш цэнтралізаванай; але вось яна стала кіравана больш эфектыўнай. Адно даваць рады нізгоднымі ці ладзіць вайсковыя парады, а іншай справа — эфектыўна кіраўніцтвом гэтай агромнітай краінай.

Пусінская систэма — гэта клясычны прыклад «імпатаэнцыі ўсясьянлага». На сённяні Расея — гэта сусьветная дзяржава, якая набірае моцы, але ў той самы час гэта слабая дзяржава з карумпаванымі і нефэфектыўнымі інстытуцыямі. Яе войска і систэма адакуць засталіся на ўзроўні мінілага стагодзіся: замежная і сацыяльная палітыкі — на ўзроўні XIX ст.

Эканамічны рост Расеі ўражвае, але ён няўстойлівы. І гэтым палітычным рэжыму, абціжараному нефэфектыўнай ўладай, сканцэнтраванай у Крамлі, нестае дынамізу, каб дайць штуршок трансфармации Расеі. Ускі зрух ва ўладных колах пераўтвараецца ў крыйс. Усякая змена ўлады прыводзіць да брутальнага пераразмеркавання ўласнасці.

Унутрана закладзеная ў пусінізм нестабільнасць — вось тлумачыне нядзяўніх віражоў у замежнай палітыцы. Агрэсіўнае стаўленне Масквы да іншых краін, асабліва да Захаду, патрэбнае для таго, каб захаваць легітымнасць постпушніцкага рэжыму. Але гэта прыводзіц да парадоксу: Захад патрэбны Крамлю як партнэр для разывіцца Расеі, але яшчэ больш Захад патрэбны Крамлю ѹ якіясці ворага, каб не выпускаць ўладу з сваіх рук.

У сваіх поглядах на Расею Захад прытымліваўся дзівюю небісісткы і позіцыі: маўляй, уладная эліта дзеліцца на дзіве выразна аkrужэньні групоўкі: першая — ліберальная, празаходная,amatary Deep Purple, які напрыклад, Мядзведзэў, другая — антызахоўдні, атачэнніе Ўладзіміра Пуціна. І таму перамога «лібералаў» над аўтарытарнай групоўкай, як лічыць

Захад, — гэта неабходная рэч, каб гарантаваць дэмакратыю ў Расеі. Мы таксама трymаліся гэтага памылковага меркавання ў 1990-х.

Але супяречлівы характар расейскага рэжыму на ёнцы вынікам нісконічанай вайны паміж «лібераламі» і «сілавікамі». Гэта вынік дваістага характару мадэрнізацыі Расеі. За апошні дзясятак гадоў Расея стала больш празаходнай, але ў той самы час больш антызахоўдні. Яна стала больш адкрытай, але ў той самы час больш нацыяналістичнай. Новая канфрантацийная замежная палітыка Крамлю не могла паводле свайго характару стаць вынікам аbstавінаў, і асабістым выбарам У.Пуціна таксама лічыцца на можа. Гэта вынік усеагулнае згоды наконт новай замежнай палітыкі як сядр расейскай эліты, так і сядр шырокіх пластоў насельніцтва.

Зъмана асабаў пры ўладзе наўрад ці паўлівае на ётую згоду. Надзея на тое, што эканамічны рост, павелічынне сярэдняй клясы і зымна пакаленінай можа зымкыць антызахоўдні настроі ў Расеі, аблудная. Нягледзячы на тое, што расейцы карыстаюцца iPod-амі ці палібілі капуціна, іхныя палітычныя погляды на сталі ані больш прадэмакратычнымі, ані антызахоўдні. Паводле звестак нядыўнай сацыялігічнай апытанкі, найбольш антыамэрыканскі сэгмент насельніцтва Расеі — гэта мужчыны, якія маюць адукцыю і жывуць у Маскве.

Пусінска-мядзведзэўскі рэжым перацякае ў да болю видому Расеі стадыю. За апошнія 150 гадоў Расея на раз ажыццяўляла широк лібральных реформаў, якія забісьпечвалі на пэўны час істотны эканамічны рост, але ў выніку ўсяго гэтага расчата распачыналіся вайны паміж элітамі за пераразмеркаваны ўлады і багацьця, і прыходзіла спакуса выкарыстаць дзябльты эканамічныя выгоды на патураныне гепалітычным амбітамі Расеі. Міжвольным вынікам рабілася ўзмацненне сацыяльнай напружанасці, згортванне рэформаў і ў выніку сацыяльная і палітычная катастрофа. Зараз галоўная мета палітыкі Захаду адносна новай ўлады парычкі ў Расеі павінна заключацца ў дапамозе Маскве пазыбенгнц пайтору такога сцэнару.

Пераклаў РМ
паводле «Ўол-Стрыт Джорнал»

Тактыка кроплі

Працяга са старонкі I.

Салігорск сёлета рыхтуеца да 50-годдзядзя гораду. Палова вуліц перарытая бульдозэрам і ўскаватарамі. Кладуць новую плітку, фарбуюць дамы. Са словаў місцоўага актыўства Паўла Батуева, горад перажывае цінер сячыя часы. На калійным камбінасе істотна павысіліся заробкі, бо сусветныя ірны на калійнай ўтасеніны дасягнулі занябесных узроўняў. Салігорск па праве літніца адных з найбагацейшых гарадоў краіны.

Першага сутрача ў Салігорску была заплянаваная на рынку. Людзі адразу начали падыходзіць, вітацца з Мілінкевічамі. Рассказваецца пра сваю праблему. Нейкая жанчына ў сороках аж выгукнула: «А я думала, што пасылья выбирай Вы даўно на мяжу зъехала».

Большасць прадпрымальнікаў у размовах з Мілінкевічамі нарачае, што працаўшчыкі з іх стварылі зусім вишмат, ці не апошні год. Звязтва ўвагу, што ўжо цяпер на рынку не працуе каля 10% крамак. «І гэта на толькі ў Салігорску, так па ўсёй краіне», — уздыхаюць гандляры. Некаторыя з іх былі на вулічных пратестах у Менску ў пачатку зімы.

Некія пакрысы вакол Мілінкевіча сабраліся чалавек шэсцьдзесяц. Рэакцыя людзей абсалютна пазытыўная. Толькі адзін здараўнены дзіцок, запытавшы, што тут адбываецца, сказаў: «І чым вам дапаможа твой Мілінкевіч?»

Прадпрымальнікі наракаюць на адсутнасць незалежнай прэсы ў горадзе. Но тое, што даўка на кожны пакуль можа карыстацца інтэр-

нізам. «Аляксандар Уладзімеравіч, а ў нас увогуле ізгрэспектыва ёсьць?» — пытается адна гандлярка. «Безумоўна», — кажа Мілінкевіч.

Бачачы, што натоўпі вакол экспандыдата працягвае наяспинна расці, падышлі чатыры міліцыянты. Адзін з іх, стары лейтэнант (у той час капітэн і падплкоўнік ціхэнія стаўшы да ягонаў сцішын), просіць людзей разысціся, бо акцыя не санкцыянувана. Мілінкевіч спрабуе раствумачыць, што свабода сходаў запісаная ў Канстытуцыі.

Ці на ўглы самы момант Аляксандар Кавалец хапае мяне за руку са словамі: «Пабегіх хутчэй, чым мышы спрабуюць прабіць колы».

Сапраўды, як толькі кіроўца адышоў па кану, то машины звязліся два адкормленыя хлонцы ў чорных строхах і з картоткімі фрызувамі. На часце, Міша пасыпей звойважыць, што адзін з іх пачаў круціцца ля машины. Дагэшні яго, нават злавіў, але хлонец працягваў вирывацца. «Ни буду ж я пачынаць біца», — казаў Міша. Нічэль у коле сапраўды быў скручаны. «Са Слонімам усё адно не паранаць, калі нам у міліцыйскім дварыку працібы троны», — кажа Мілінкевіч. Міліцыя абыаца разабраць з гэтым.

Як толькі Мілінкевіч звойважыць на прастэкце Юблейным, у гэтym самым месцы ўзынікі некалькі міліцыйскіх машын. У супрадаўжэнні міліцыянта палітыкі хадзіў нават у краму папіц соку. Усё старавана здымалася на відракамэру.

Мілінкевіч яшчэ пасыпей працягвае разам з місцовым актывам па гандлёвых радах, раздаў-

шы ўлёткі да Дня салідарнасці. На гэтым візіту ў горад гарнякоў личыўся скончаным.

На самым выездзе з гораду машину Мілінкевічу спыніла ДАІ. Сталі высыпяціць, ци не знаходзіцца гэты мікраўтобус у вышуку. Была спроба зноў паспрабаваць дабрацца да Слуцку на папутках, але ўжо праз пару хвілін пад'ехалі міліцыянты на «Самандзе». Той самы стары лейтэнант, які сачыў па Мілінкевічам, падчас усёй падэздкі, прапанаваў палітыку працаўніку настартару: «Усё нікі мы з Вам не разыўаемся».

Міліцыянты казалі, маўлюць, паступіла скарга ад людзей, што «хочаць какі-то чалавек по рынку и за что-то агітирует». Міліцыянта

большала, пагражалі ўжыць фізычную сілу. Мілінкевіч стаяў на сваім: «Альбо прадстаўляйце афіцыйнае абінавачванне, або бярыце сілай».

Яшчэ праз пяць хвілін пад'ехаў асаўбіст начальнік салігорскай міліцыі Захарчук, які сказаў, што Мілінкевіч абінавачваецца ў падрыхтоўках масавай акцыі. Толькі пасылья гэтага лідэр «Руху «Свабода» сеў у міліцыйскую машыну.

Некалькі гадзін чаканыя ля пастарунку, калі вісіц ішчаць яшчэ савецкі герб, а ў дварыку стаць біост Фэлікса Дзяржынскага. Урэшце, штоштвареччычэвака з прызыдніцтвам вязуць у суд Мілінкевіч самахаць, каб яго судзілі ў гэты самы дзень. Убачыўшы, што працяг палітыка будзе весяль, судзілі пасылья настартару: «Усё нікі мы з Вам не разыўаемся».

насцю. Віны ён не прызнаў, спаслаўшыся на тое, што выконваў сваё канстытуцыйнае права.

Сведкамі выступілі два гандляры з шапікаў, якіх праства змушлі съведчыць супраць Мілінкевіча. Пасылья суду яны хавалі вочы. Прыйшы працэсу судзіў дзяржаву «Бураўцо»... крыху расказаць пра сябе. Нічога падобнага на судах прысутных яшчэ на ба-чылі. Судзіў, дават не выходзячы з заі, адразу вынес прысуд — 20 базавых велічынь (700 тысяч рублёў). Расхваливаная Людміла Гразнова пасылья суду ледзь змагла стрымаць сълёзы.

Прыезд у Слуцак сарвяўся. Шкада, там, паводле словаў арганізатара супрацьстругі Віталя Амільковіча, сабралася нямала людзей. Прыйшылі нават ірэаліятычныя рабочнікі з гарыканкаму.

На наступным тады Мілінкевіч збіраецца на Віцебшчыну.

**Зыміцер Панкавец
Салігорск — Менск**

Чалавек з відэакамерай наўрад ці працуе на «Белсат», у лепшым выпадку — у міліцыі. Зылева — начальнік Салігорскага РУУС Захарчук. Ён не пранануе Мілінкевічу грошай, каб той звязаў з гораду. Проста вельмі інрэвюеца, і таму замест дакумента выпадкова дастаў купюру.

ХРОНІКА АПАЗЫЦЫІ

12 траўня
Менск

Намесніца старшыні незадрэгістраванага «Маладога фронту» Настя Папалакана атрымала адзін з Міністэрства ўнутраных спраў на зверот з патрабаваннем растлумачыць прычыны занясенія яе ў «спіс нівыяў яго». Нагадам, унчаў яе красавіца Насту вадзілі з цягніка, што нахіркоўвалася ў Варшаву, на падставе тога, што на яе ніку заведзеная драга крымінальная справа. У ліце з МУС гаворыцца, што пасыптаршчыца і падлакшчнік трапілі ў спіс ніку тэхнічнага абою. «МУС Беларусь прыносіц Вам свае прафачыны», — гаворыцца ў адзінке.

13 траўня
У пракуратуре Менску выклікалі на допыт як сацыяльныя квадратынітары тэлеканала «Белсат», скіпуры «Беларускай асаўбісткі» і журналіст Эдуарда Мельнікава. Допыт, які веў съедыны на асабіве важных спраўах Віктар Шабан, тычыўся кіраванням мультфільмаў, на падставе якіх 27 і 28 сакавіка ў кватэрах беларускіх журналістуў супрацоўнікі КДБ правілі ператрусы. Мельнікава распавялі практычна ўсе пра яго прыналежнасць да «Белсату».

14 траўня
Напярэдадні Дня Волі мастака Алесі Марачкіна затрымалі за ўласнай містэрні і асузайлі на 5 сутак арышту нібуть за ляжку. У містэрні правілі ператрусы, скіпуры і расцілкі і транспаранты, а таксама карышчы «Лілакія». 13 траўня мастака выклікалі ў міліцию Цэнтральнага раёну Менску. Міліцыянты цікавіліся, хто рабіў плякаты і куды яны былі прызначаныя, а таксама пыталіся пра іхны змест. Таксама міліцыянты задавалі пытаныя пра відомую карышчу «Лілакія». Паводле іхных словаў, будзе прызначаная экспертыза малюнку.

Каменны Лог
Намесніка старшыні незадрэгістравага

старшыню абласцной арганізацыі АГПЮР Ястоміна, а раней — на кіраўніцтве непрызнанага ўладамі Саюзу палікай у Беларусі Аханкілу Борыс.

14 траўня
Полацак
Пяць чалавек былі затрыманы на цэнтральнай плошчы Полацку. Маладэчны выйшоў на плошчу з расцілкай «Свабоду палітвяням». Акцыя была прымеркаваная да дні народнікіні прадпрымальніцы Сяргея Парсюковіча, якому скончылі 41 год. Мікалай Дземіэнік, Сяргея Глінскага, Алеся Круткіна, Зымітра Сакалова, Сяргея Карапленіка здзвінілі прапраташунальшчыкі Аляксандра Дулупу.

15 траўня
Полацак
Судзьдзя Палацкага гарадзкага суду Вікторыя Сыўтыя прысыдузіла штрафы тром актыўстам незадрэгістраванага «Маладога фронту», затрыманым днём раней з расцілкай «Свабоду палітвяням» калі помніка Скрыпніка. Сяргей Карапленік і Зыміцер Сакалу атрымалі штрафы 10 базавых велічынь (350 тыс. руб.). Алеся Круткіна, якога за ўдзел у несанкцыяраваных акцыях сёлета затрымалі і судзілі ўжо чавецверты раз, атрымала 35 базавых велічынь (1 млн 225 тыс. руб.).

Судзьдзя не задрэгістраваў яго адзін з аўтараў польскага гурту Lombard. Сн. Віктар Сазонав, маўлюць, размахваў бел-чырвон-белым сцягам. У той жа дзень паводле аналічнага аўбінавачвання быў складзены адміністрацыйны пратакол паводле ч. 3 арт. 23. 34 Каўн

законнасці дзеяньням КДБ у адносінах да яго ягонай сям'і. Нагадам, што кіраўнік Слонімскага мікрарэгіёна аддзялення КДБ Аляксандар Мазалкоў звойважыўся з пісьмовым зыгльтам да загадчыка польскай падрэгічнага аддзялення рэгіёна штапіль Аляксандра Каўндоўскага з пранавій правасці праўверку польскайчыністану ўзімі штафства над сям'ем палітвянянта, штоштвареччыца падзяліўшыся з польскай сіламі. Ішэга хоча ведаць, ці санкцыявалі дзеяньні КДБ пракуратура, ці праводзілі ў адносінах да яго сям'і съледчыя дзеяньні і наколькі такі дзеяньні адпаведнасці.

16 траўня
Менск
У Менску прайшла традыцыйная акцыя салідарнасці з палітвянямі. На Каstryчніцкай плошчы сабралася 60 чалавек. У кожнага з рукаў былі прартры палітвянянты. Андрэй Кім, Аляксандра Казуціна, Сяргея Парсюковіча, а таксама партрэты звычайных Ганчара, Красоўскага, Захаранкі, Завадзкага. Нічога не затрымалі. Актыўсты грамадзянскай кампаніі «Эўрапейская Беларусь» выйшли на галоўны праспект Менску з прымаўленімі да сыніх партрэтамі палітвянян і тлумачэннем на дык.

Салігорск
Моладзі не дали нават разгарнуць партрэты палітвянян. Затрымалі 5 чалавек, сярод якіх аўнімліўся адзін з лідэрў Салігорскага незадрэгістраванага «Маладога фронту». Шыльда з башкімі, актыўіст падрэгічнага фронту Міхаіл Сандакарыч, звярнуўся да суддзі: «Мы звярнімся да вас з апеласіўнай працэснай прапраташкай». Паводле яго суддзіў, затрымлена пад складанымі прычынамі, разам з іншымі падзяліўшыся з палітвянянамі. Тым часам Хрысціна Самойлава зледзіла адзінчынікі пікет: яна прастаўіла на цэнтральнай плошчы з партрэтам палітвяняні калі 20 хвілін.

21 траўня
Асудзілі завочна
15 траўня суд Першамайскага раёну Менску завочна асудзіў лідэра незадрэгістраванага «Маладога фронту» Зымітра Дашибровіча і ягонага намесніка Артура Фінкіевіча. Судовы працэс адбыўся паводле пратаколу, складзенага на хлонці за ўздел у акцыі «Дзень Эўропы», якую лідэр здзіўляў скіпуры і транспаранты. Рэзультаты прысуду: Зымітру Дашибровічу — 15 гадоў, Артуру Фінкіевічу — 10 гадоў. Национальнай бібліятэцы. Раней за гэту ж акцыю былі асуджаныя лідэр БСДГ Мікола Стакевіч і прыраткі. Пра вырак (7 сутак арышту) палітвяняні даўдзяліся толькі ў сераду, атрымалі пасановы суду па пошце.

Зброя для тэрарыстаў

Інтэрпол пацвердзіў аўтэнтычнасць дадзеных з ноўтбукаў FARC.

Гаворка пра захопленыя на партызанскай базе кампютары, у якіх захавалася інфармацыя, знойдзенай у трох ноўтбуках, двух п'ярэдных дысках і трох флэшках, захопленых камбіністамі калондзікімі ў час рэйду на базу партызанаў з Эвалюцыйных узброенных сілай Каломбіі (FARC), што размычталася на тэрорыстычныя саюзныя з Венесуэлай Эквадору.

Інтэрпол пашырэлі аўтэнтычнасць інфармацыі, знойдзенай у трох ноўтбуках, двух п'ярэдных дысках і трох флэшках, захопленых камбіністамі калондзікімі ў час рэйду на базу партызанаў з Эвалюцыйных узброенных сілай Каломбіі (FARC), што размычталася на тэрорыстычныя саюзныя з Венесуэлай Эквадору.

Генэральны сакратар Інтэрполу Рональд Нобл паведаміў пра вынікі экспертызы, праведзеннай арганізацыяй. Яны выявілі ніжнік маціпульярны са зъмесцівымі дэлітоў: эксперты знайшли ніжнік «мадыфікаваны», зменены, да буйнені ён адбыўся выдаленіем» файлаў з дадзенымі на кампютарах і ноўтбуках інфармацыі. Аднаведны рапорт Інтэрполу складаецца з 102 старонак.

Вынік экспертызы Інтэрполу — гэта сур'ёзны ўдар на рэпутацыю Чавеса, але таксама і Беларусі.

З перапісі тэрарыстаў з Чавесам вылікае, што Венесуэла фінансавала герилью. Сума фінансавання магла склацься наўт 300 мільёнаў долараў.

Эквадор удзельнічаў у гэтых таемных агераціях — дзіўна ўжо то, што база партызанаў, якія на сёньня ўтрымліваюць у закладніках 700 чалавек, свабодна існувала на яго тэрыторыі.

Беларусь жа фігуруе ў матэрыялах лінготага як кінгіца паставак зброй, прычым у лісце да Реса гаварылася пра асафістую сустрэчу беларускага прадстаяніка з пасланцамі тэрарыстаў.

Гішпанская газета El País першай прызначала э-мэйл Івана Маркеса, лідера Эвалюцыйных узброенных сілай Каломбіі, датаваны 8 лютага: «Беларускі сібар працівніка рэалізаваў пакет на чорным рынку, каб пазыбечыць проблемай. 17-та гэтага месяца ў Каракасе прыедзе выспыка працівнік гэтага сібара, каб удаціладзіць сылос. Анёл напрасіць нас прысычыць, каб мы асафісту сустрэліся з дэлегатам. Гэта вельмі важна».

«Анёла» газета раскрыло вясно Чавеса. «Прадстаяніком сібара» ж лічыць Віктара Шымана. «Шыман быў адным з тых, хто прафіцуяў на падпісаныя лягтаскі на пастаўку зброй ў Венесуэлу на 720 млн ўрэй», — піша газета.

Нагадаем, што 15—19 лютага адбыўся афіцыйны візит у Венесуэлу беларускай делегацыі на чале з дзяржаўным сакратаром Рады Бяспекі Віктаром Шыманам.

Пацверджаныне сувязя Чавеса з FARC можа запікодзіць ягоным пазыцыям як унутры краіны, так і з межамі. Паводле аптыгтаніяў, 90% венесуэльцаў асуђаюць дзеяйніць FARC. Каломбійская герилья ўнесеная ў амэрыканскі і ўрапейскі списы міжнародных тэрарыстычных арганізацый.

FARC выдзе партызану ўжо 40 гадоў. На пачатку за FARC стала баявое крыло Камітары, але з часам, калі стала відочна, што FARC склалася да наркагандлю і бандызму, камуністы разарвалі з кірываючай групвой.

Венесуэла настоіцца, што файлы, здабытыя Каломбійскімі, фальшивыя.

Дзяржаўны сакратарыят Бяспекі Беларусі называе публікацыю ў El País «домысламі». Прадстаянік Рады Бяспекі спаслаўся на напы-

рэджанін Чавеса, які казаў, што Злучаныя Штаты арганізуюць ўкіданье ў СМІ такога камірамату, каб дыскрэдытаць кіраўніцтва Венесуэлы.

Вінік экспертызы Інтэрполу ставіць пад сумнёў абярэжэнны Чавес і беларускага боку, і Беларусь можа трапіць у няпростае становішча на міжнароднай арэне, бо разам з Венесуэлай наша краіна можа трапіць у сістэму дзяржаваў-спонсараў тэрорызму.

Прэзідэнт Венесуэлы Уго Чавес ужо называў заяву Інтэрполу «клайнадай». Ён так пракаментаваў гэту інфармацыю: «Доказы? Да кожніх юрист-першакурснік ведае, што нікія гэта ня доказы. Гэта нічога не даказвае!»

Мікола
Бугай

СЪЦІСЛА

Наклад пад нож за Лукашэнку-малодшага

У патрэбны тэрмін не прыйшоў да чытачоў чарговы нумар незалежнай газэты «Борисовскія новіты». Справа ў тым, што выданыя пастаянна друкавалася ў менскай тыпаграфіі «Плутас-Маркет», але на гэтым тыдні тыпаграфія пераяжджала, таму на пасыпела своечасова ўсталяваць друкарскі станок. Дамовіліся на друк зь іншай тыпаграфіі.

Дырэктар яе пастаўіў адзінай умовай, каб матэрыялы нумару мелі «ізўтэрналы характар». Але ў сераду начальнік тыпаграфіі здзіўляючай газэце не змяніў працягненіе друкавання. ААН і міжнародная арганізацыя працягваюць беспасяліхова дабіваць да уладаў М'янмы дазволу арганізаціі мантабану гуманітарную дапамогу падцірдзільнікам. Улады М'янмы лічаць, што праэмірныя кантакты са сівестам разбураныя ўз'дзейнічаюць на грамадзянінаў краіны.

Ціжка паверыць у такую масавасць галасаваньня ў краіне, чырвонай ляжыць на руінах пасыля стыхіі, а яшчэ чэрэд складаецца з пажежадустальных раёнаў. Ціжка паверыць і ва ўсесарадную падтрымку гегемоніялу на краіне, якая на апошніх свободных выборах аддала абсолютную большасць галасоў демакратычнай апазыцыі і дзе ўсёга паўгоду таму ўлады расстрэлілі пітматычныя маніфестаціі пратэсту. Сапраўды, хлускі дiktatatoraў на месцах.

ДААН і міжнародная арганізацыя працягваюць беспасяліхова дабіваць да уладаў М'янмы дазволу арганізаціі мантабану гуманітарную дапамогу падцірдзільнікам. Улады М'янмы лічаць, што праэмірныя кантакты са сівестам разбураныя ўз'дзейнічаюць на грамадзянінаў краіны.

МБ

надрукаваны наклад пойдзе пад нож. Чытачы «...новіты» ўсё ж атрымаюць. Газета была надрукаваная ў пятніцу ў «Плутас-Маркесе». Прыймем, з нататкай пра Мікалая Лукашэнку.

АЭС пабудуюць між Горкамі і Шкловам

Кукшинаўская пляцоўка найлепши надаецца для зъмяшчэння Беларускай АЭС, паведаміў у гутарцы з караспандэнтам БЕЛТА старшыня Акадэміі науک Міхаіл Мяськіковіч. На другім месцы камісія паставіла Астравецкую пляцоўку, а на трэціе — Краснападлянскую (Чавускі раён).

Разбіўся паветраны шар

16 траўня ў вёсцы Сёмкава пад Менскам упаў і ўзварваўся паветраны шар, у

каши якога быў падпрымальнік, яго сябродука з дачкой ды інструктар. Два пасажыры аэрастату (падпрымальнік з сябродукай) загінулі на месцы, яшчэ два (дачка і лётчык) цудам ацалелі. Мірквецца, што інцыдэнт здарыўся праз даждж і парыўстві веcвер.

Аэрастат узарыўся аб дах вісковай хаты, пасыпіў ўрэзваўся ў дрэва. Гэта ѹ вyrатавала пілёта ѹ васьмігадовую дзяцінчык. Ад польныя палілі адзін за адным началі выбухаць газавыя балены. Апошні ледзь не забілі людзей, якія кінуліся на ратунак. Палёт на аэрастате быў падарункам маладой жанчыне на дзень нарададлэжання. Ён як быў заплянаваны. Проста сям'я пражджала міма Менскага мора ѹ пабачыла прыгожы паветраны шар.

ЗП; МБ

У М'янме як у «Рыбінім горадзе»

Хунта М'янмы абвесьціла, што 99% выбарцуў узялі ўдзел у рэфэрэндуме аб зменах у Канстытуцыі, і 92% прагаласавалі «за». Пры гэтым чвэрць краіны ляжыць у руінах пасыль паводкі, а трупы дзясяткі тысяч людзей застаюцца нязнайдзенымі.

У рамане Наталкі Бабінай «Рыбіні горад» Цэнтраваркам абвесьціў аб пераканан'чай і элегантнай перамозе дыктатара, няледзячы на тое, што ў дзень выбараў над краінай віраваў сымпатры ўраган. Амаль даслойна тое самое адбылоўся ў М'янме (Бірме).

Каб прафесіі аддайць прызначаныя «рэфэрэндум», які мае ўзвекавечыць краінаваніе вайсковай хунты, узяды краіны абмежавалі нават міжнарод-

ную дапамогу ахвярам цыклону «Наргиз», адмовіліся прускаць у краіну ратаўнікоў і дактароў і спынілі допуск замежнікаў у раёны катастрофы. Каб крый Божа не пратачыўся на пастаўку зброй і ўзбраенія.

Няледзячы на тое, што М'янмы дылгівітчыны кінгіца, у зоне стыхійнага бедзітва пачынаюцца эпідэміі, людзям бракуе пітной вады, екі, намётав. Тым часам на краіну насоўваюцца новы ўраган.

І вось учора радыё М'янмы абвесьціла, што 99% выбарцуў прыйшлі на ўчастку, і 92% з іх прагаласавалі за новую канстытуцыю.

Гэта ня Рыё-дэ-Жанэйра!

Гэтым разам не фэльетон, а падарожная нататкі Лёліка Ушкіна.

Пабываўшы ў Бразыліі, праверу на праўдзівасць самія папулярныя ў беларускім грамадстве міты аб гэтай краіне.

Дзе тут у вас тайга?

Міт першы: малыя на дрэвах. Ацэнка — лухта. Шчыра кажучы, нават папутая ня бачу. І адкуль ім узіца ў Сан-Паўлу — алым зь дэссяці найбуйнейшых гарадоў плянэты. Сумарна з прыгарадамі тут пражывае больш за 20 млн чалавек. Гарадзкі ліндшафт нават у цэнтры ўзўязь з сібе пізажы Малінаўкі або Серабранкі — «дамы-каробкі». Ёсьць яшчэ фавэлы — бедныя прыгарады, дзе архітэктурна фантазія проста крынічыць: там людзі жывуць у будынках з кардону або з плястыковых бутэлек. Як бачым, малам тут нікія не разгарнуцца. Прыматы галоўным чынам жывуць на поўначы, у Амазоні. Фраза «А вы былі на Амазонцы?» выклікае ў мясцовага насельніцтва шок. Гэта тое ж самае, што спытваць у жыхары Масквы «Дзе тут у вас тайга?». Большасць з нормальных бразыльцаў ніколі малішт і іншых дзіказбразаў у прыродзе ня бачіл і бачыць ня хочуць. Вялікі Амазонка дастаткова дарагі, акрамя таго, напрэдадні траба зрабіць процыму ўсякіх прышчэпак.

Слановая хвароба

Пабываўшы ў Бразыліі, разумееш, што трапічныя хваробы — гэта ня жартачкі. На прыкладзе на вуліцах Сан-Паўлу лёгка можна сустроць людзей, хворых на «слановую хваробу» — у выніку ўкуса макіта ў арганізм трапіяс лічынка, якая і павілчывае часткі цела ў гіпэртрафічнага памеру. Пабачиш жаночыну з далонінною памерамі з манітор і думаеш: ну яе да д'яблі, туло Амазонку з яе малішамі.

Футбол

Міт другі: футбол. Ацэнка — праўда. Даўлялося пабачыць футбольную ліхаманку ў рэальнасці. Мясцовы «Пальмэрас» гуляў у фінале чэмпіянату штату знейкім клубом з правінцыі. Не могу не згадаць гісторычнага кур'езу: «Пальмэрас» быў заснаваны як клуб італьянскіх эмігрантаў і меў назыву «Паўліста Італія», паўуль на пачатку 1940-х

гадоў урад Бразыліі не далаўчыўся да антыгітлерайскіх кааліціў. Адмысловым дэкрэтам усе клубы, якія месці ў назвах слова «Італія», «Німеччына», «Гішпанія», былі перайменаваны, каб унікнучь палітычнага падэксту. Дык вось, Сан-Паўлу ў дэнь матчу нагадваў Менск напрэдадні буйнай вылазкі апазыцый: паўсюль мінты, браневікі, у небе нават верталёты. Як толькі бела-зялёнія (колеры «Пальмэраса») закалацилі першую штуку, начаўся нейкі фест. Уесь горад быццам выбег на двор. Стапі махаюць сяціны, пускаюць феэрээркі, абдымашца ды танчыць. Нехта ў прыпадку эмоцыйнага крыштубаў аўтамабілі і кідаў камянікі ў паліцію. Спісаніз у адказ пачынаў трущиць хулагай нейкім каліровым газам. Адным словам, горад адрывайцца.

Бразыльцы, дарчы, вельмі азартныя людзі. На юсу краіну існует толькі троі казынь. Аднак час ад часу, прыкладна раз у пашыгодку, урад легалізуе дэйнасць казыню, але толькі на адзін год. Прычым з умовай, што будынкі казыню па заканчэнні году аўтаматyczнай прайордыць у дзяржаву фонду.

Рабыня Ізаўра

Міт трэці: рабыня Ізаўра. Ацэнка — праўда. Бразыльянікі-мулаткі вельмі прыгожыя. Мішанка націці тут, дарчы, самая неймаверная. Для дэведэкі: у Сан-Паўлу жыве больш італьянцаў, чым у Мілане альбо Рыме. Прав беларусаў нічога на чуў, а польская і украінская грамады дастаткова актыўныя.

Цікавая гісторыя звязаная з украінцамі. Калі першы карабель з эмігрантамі з Галіччыны прыбыў у бухту Рыё-дэ-Жанэйра, улады былі вельмі напалоханыя выглядам пасажыраў. Узыялі варсія, што гэта партызны знейкі нечывілізаванай краіны. На ўскіе ўсё пастаравілі мігрантаў хрысьціць, хоць, як вядома, заходнія украінцы і так заціція каталикі.

Усе этнічныя меншасці, якія складаюць бразыльскую нацыю, жывуць у абсалютным суладзідзі. Хоць у календары дзяржаўных святаў ёсьць такое экзатычнае, як «Дэнь падтрымкі нэярэй», але ніякіх праіваў расізму не заўважыў. Для зносаў бразыльцы выкарыстоўваюць партугальскую мову, прычым у нейкім супэртрымліўным фармце. Цікавая рэакцыя саміх партугальцаў на фоне мэнт бразыльскай партугальскай мовы: спачатку яны проста затыкалі вушы, каб ня чуць мясцовай трасянкі, аднак пасля, здаецца,

У фавэлах — бедных прыгарадах, архітэктурная фантазія проста крынічыць: там людзі жывуць у будынках з кардону або з плястыковых бутэлек

гэтэх даюць прачытаць інструкцыю, што рабіць, калі на вуліцы вам нехта прыстасіць да галавы рулю. Прыкладна раз на 10—15 хвілінава за акном сінціца паліцыйская ссырна. Усе машыны інкасатараў — звычайнія бранесвікі. Цэнтар гораду патрулююць паліцыйская розных дэпартамэнтаў: муніципальная паліція, мабільная паліція, нейкай гардыя. Ёсьць нават маральна паліція. Што яна рабіць, прайда, не разумско.

Знаёмы хадзіць глядзець мясцовы стрыптыз. Прышоўшы усіхваліваны: стрыптыз закончыўся банальным спарваннем паміж мужчынам і жаночынай у неікай арабатычнай позе. Прычым усё было вельмі брудна, неяк паўсядённа. Калі нехта з заі закрычэў, каб арабат-stryptizэр дзараўшы сваю справу з арабаткай да фіналу, той адказаў: «Што я, дурны? У мянс сёняні яшчэ тры выступі!» Калі ўжо гэта ня лічыцца парушэннем маралі, то што тады ёсьць парушэнне? Ва ўсякім разе тут усе засталіся жывыя-здаровыя.

А іншаму знаёмаму не пашанцавала: ён, новы рускі, захадзе ўзрабіў прамэнад на традыцыйным для яго клясы выглядзе — з велізарным сробным крэйкам. Як толькі выйшаў з гэтага, яму на шыю маладзец. Дзякаваць Богу, побач быў паліцыйскі. Ён даў беспрытульніку дзяржанынем пісталета па кумпанду. Прайда, таксама на аўтамаце крэпка засадзіў тым самым дзяржанынем па галаве інтурыста.

Ніякіх белых штаноў

Міт пяты: усе ў белых штанах. Ацэнка — хлусьня. Першы чалавек у белых штанах, якога я пабачыў у Бразыліі, быў бомж. Я сядзіў на каварні — у кожным квартале ёсьць сваі каварні, дзе вечарам збираецца тусыня, — калі туды зайшоў чалавек у белых штанах і прапасці агенчыку. Белыя штаны былі адзінкім прадметам ягонага ўбрання. Нават ботай у яго не было.

Такіх белаштанікі ў Сан-Паўлу да халеры. Яны жывуць праства на вуліцах. Відовіча, асабліва калі мова ідзе пра дэйці і жаночы, жудаснае. Як гэтыя кляшыры выжываюць, незразумела. Магчымы, за кошт таннай садавіны.

Цэнзы ў Сан-Паўлу не слабы: праездзу мэтро — паўтара бакса, пляшка піва 0,33 — бакс.

Сацыяльна пытаныне ў Бразыліі настолькі актуальнае, што ніяма нічога дзіўнага ў тым, што галоўныя палітычныя канкуранты тут з'яўляюцца Партыя працы і Сандыял-дэ-Макратычнай партыі. Цікавым мін падалася ідэя мэрскі — забараніць усю вонкавую рэклімую ў горадзе. Нават у Менску больш рэклімы, чым у галоўнай метраполії Бразыліі. Айцы гораду кажуць, што такім чынам яны заглушаюць пачуцьцёў падтрымкі дадзенні падарожніка. Шчыра кажучы, ні наркотыкаў, ні злачынства ў Сан-Паўлу ня бачыць, аднак сама атмасфера вельмі напружаная. У

Рэкламы тут менш, як Менску: такім чынам заглушаеца пачуцьцёў клясавай нянявісці ў белых людзей.

Сацыяльная і палітычна філязофія ў ЭГУ

Праграма «Сацыяльная і палітычна філязофія» арысцавана на падрыхтоўку бакалёура філязофіі ў адпаведнасці з найноўшымі тэндэнцыямі развіцця філязофскіх ведаў і адукациі. Праграма працягвае адукатыўную і даследчыя традыцыі, якія складаліся на факультэце філязофіі ЭГУ ў Менску, і адначасова адкрывае новыя кірункі філязофскай адукациі ў рэгіёне. З аднаго боку, студэнты атрымліваюць грунтуючую падрыхтоўку ў галіне клясычнай філязофіі, з іншага, у рамках спэцыялізаціі па палітычнай і сацыяльнай філязофіі, засвойваюць найноўшыя тэндэнцыі развіцця філязофскіх ведаў у іх дачыненні да сацыяльных, палітычных і культурных проблем.

На 1—2 курсах асноўная ўвага аддаецца традыцыйным філязофским курсам, падчас

якіх студэнты засвойваюць клясычныя і сучасныя мадэлі аналізу філязофскіх текстаў, авалодваюць філязофскай тэрміналёгіяй і набываюць наўкі крытычнага мысленія. На 3—4 курсах студэнты спэцыялізујаць ў адным з двух кірункаў праграмы: *палітычна філязофія і сацыяльна філязофія*.

Падчас навучанья студэнты — набываюць прафесійныя веды ў галіне гісторыі філязофіі і сучаснай сацыяльнай і палітычнай філязофіі.

— вывучаюць дзіл «клясычныя (старажытнагрэцкую, лаціну) і дзве сучасныя замежныя мовы (ангельскую + немецкую або французскую на выбар);

— набываюць шэраг наўкай, неабходных для пасыяховай прафесійнай дзейнасці ў сучасных умовах: уменне працаўца са складанымі тэк-

стамі (у тым ліку іншамоўнімі), знаходзіць і аналізуе навуковую інфармацію; уменне аргументавана выкладаць і адстойваць у дыскусіі сваю пазыцыю; здольнасць да бесьперыпнейшай самадакуцы, засвойваючы новых сфер дзеянасці і адаптациі да дынамічных патрабаванняў сучаснага рынку працы.

Выпускнік змогуць выкарыстоўваць свае веды ў наступных сферах прафесійнай дзейнасці:

— вышэйшая адукация і наука;

— сацыяльна-палітычная аналітыка;

— палітыка і адміністраванье сацыяльнай і культурнай сфер;

— пераклад гуманітарнай літаратуры.

Вучэбны працэс забясьпечвае высокакваліфікованы міжнародны калектыв вык-

ладчыкаў з Беларусі, Літвы і шэрагу краін Заходняй Эўропы і Паўночнай Амэрыкі. Шырокое міжнароднае супрацоўніцтва і трансфер крэдытаў дазваляюць студэнтам гарманічна сполучаць навучанье ў ЭГУ з навучаннем ва ўніверситетах СНД. Заходняй Эўропы і Паўночнай Амэрыкі. Выпускнік атрымлівае дзяржаўны дыплём Літоўскай Рэспублікі, прызнаны ў краінах ЭС. Праграма працягненца як у дэённым, так і ў завочным фармаце.

Кантакты

Дзёнас [навучаньне:](#)

dept.philosophy@ehu.lt

Завочнае [навучаньне:](#)

phildistance@ehu.lt

На ўсе Вашыя пытанні Вы атрымаеце адказы ад кірауніка праграмы і студэнтаў ЭГУ на форуме <http://www.ehunity.org>

Фліяя Мюлер Мэдэйрас (Flavia Muller Medeiros). Бяз назвы (групавое фота студэнтаў ЭГУ ў вынанні).

Належыць Цэнтру сучаснага мастацтва, Вільня.

Радыёстанцыі працујуць, а не вяшчаюць (№18)

Пакрыцьцё ФМ — гэта 40—50 км. Вячанчыне на Беларусь можна зрабіць на сярэдніх хвалах.

S.V.Yozh

Бясконца цікава ведаць, чому ў минулым годзе віленскі перадатчык 612 кгц (сярэдніх хвалах) транслюваў з 8 да 9-й рэчышы «Бурадзіч», а з 9 да 10 гадзінай «Рэчышы», а ціпер не? Можна было слухаць у Нясвіжы, напрыклад. Яшчэ аднін перадатчык таксама на сярэдніх хвалах вечарамі транслюваў «Рацыю». Нешта даўно не чувалася «Балтыйскую хвалю». У той жа час «Эўрападыё» відзе транслювало прац «Сырыйос» і «Хотбэрд». Але талеркі ў людзей для тэлевізіі найперш стаяць. Нават радыё «Свабода» працуе ціпер на значна горшых пера-

датчыках, чым некалькі гадоў таму... На тра баек пра інтар'нат як спосаб слухаць радыё ці глядзець «Белсат». Гэта прыблізна тое саме, калі б галоўны рэдактар «Народнай волі» зачытваў ахвотным артыкулы праз мабільник. Радыё і тэлевішчаньне незалежных стансій — бяды. Мусіць павялічыць вяшчальную магчымасць.

Марконі

На замежных радыё толькі і звону, што пра апазыцыю. А народ жа не жыве з думкою пра апазыцыю. У яго свое проблемы.

Карэспандэнт

Нехта, выклікаючы скандал, намагаецца падараць давер да радыё акурат тады, як яно нарэшце пачало вяшчаць на ФМ на Горадні. Дзякую багу, польскае МЗС не ўспрымае сур'ёзна пратестуюць — сту-

дент-другакурснік хоча выз-

начаць дырэктараў стансії.

MrFM

«Што з Нясвіжкам вырабілі» (№18)

Глядзець на гэтыя фатадзімы — як шылам па целе, каб памірай і дрыгаўся ад болю, пакуль паміраеш! У мяне ёсьць сабры, якія блажы туды ўзідзіць, каб на стаціях прытомнасць ад убачанага, бо па ўспамінах засталася на гэтве страхоўце, а зама з цудоўнай баракавай гадзіннікавай вежай над лістрамі азёрай. За 400 гадоў ніякая армія не змагла так разбурыць замак, як гэта адбываецца цяпер. Што гэта за спэцыялісты?

Ня маюць да беларускай спадчыны нікай павагі...

Зы́мцер Савельеў, архітэктурны факультэт БНТУ

Глядзець бязь сълёз немаг-

чыма. Радзівілы ў трунах паспераравочаліся. Рабіць тэрмінова нешта трэба.

К-я

Глядзець учора разартаж на БТ, таксама ў «СБ» чытای — зразагавалі, заварушыліся... Крытыкавалі будаўнікоў, пра

галерэю разбуркану сказаілі... І паказалі трохі адрастуўраваныя інтрэфры...

Үзрэцкі

«Белсат»: ўсё яшчэ наперадзе (№18)

Нам патрэбны найперш агульнаадступны «белсат», хайдапачатку сирый, недасканалы, але каб авалязкова прымаўся сотнямі тысяч талерак, каб яго наўніць была філіптарамі беларускай інфарасторы, съведчыннем таго, што можа быць масавы непадкантрольны мэдіярэсурс. Каб абы пайшала пагалоска ў грамадзтве.

Vagant

Згодзен з тым, што не хапае праграмаў «на такія ўніверсальнай тэмы, якія здаюць, спарт ці атамабілі».

Ад сябе дадам, што не хапае яшчэ просты цікавы мульцікаў з беларускім дубляжом, а то дзяцей ад «Jetix» не адагнавіш. Ня ўсё такі гладка,

не хапае наўніці аналітыкі. Мала дынамікі. Але ж гэта толькі пачатак... Наконт не-даступнасці. Патрабен адзін дадатковы канвэртэр, скіраваны на Astra, і прыйдзеца замяніць дыск, наладзіць рэзынів. Яшчэ сякай—такая дробізь.

Гэта так недаступна? Аразу скажу, што калі ўсталяваны трэці канвэртэр, то чацверты стаўцца без праблемаў.

Калі набываеш новую антэнту, то ўсе налады і ўсталяўкі зробіші.

Лісты мусіць быць падпісаны, з пазнакай адрасу. Вы можаце дасылаць іх поштай, электроннай поштай ці факсам.

«НН» з радасцю друкует ў газэце і на сайце www.nn.by чытакі лісты, водгукі і меркаванні. З

прычыніння вялікага аб'ёму пошты мы на можам пацьвярджаць атрыманьне Вашых лістоў, на можам

і вяртаць неапублікаваныя матэрыялы. Рэдакцыя пакідае за сабой права

редагаваць досьпісы. Лісты мусіць быць падпісаны, з пазнакай

адрасу. Вы можаце дасылаць іх поштай, электроннай поштай ці факсам.

Наш адрес: а/с 537, 220050 Менск. e-mail: nn@nn.by. Факс: (017) 284-73-29

Сэкцыя «Мэмарыял»
Таварыства аховы помнікаў
патрабуе вызваленія
Хурсіка

Заява

Мы абуранны затрыманіем і 15-сукавым арыштам вядомага выдаўца Віктара Хурсіка. Гэта расправа за друкаваныя праўды пра падзеі апошніх вайны, у тым ліку пра зверствы партызанаў над мірнымі грамадзянамі, як у вёсцы Дражна Старадароскага раёну 14 красавіка 1943 г.

Нагадаем, што памяць 25 жыходаў вёскі была ўшанавана на 19 красавіка ўсталяваннем на ўніверсітэтах СНД. Заходняй Эўропы і Паўночнай Амэрыкі. Выпускнік атрымлівае дзяржаўны дыплём Літоўскай Рэспублікі, прызнаны ў краінах ЭС. Праграма працягненца як у дэённым, так і ў завочным фармаце.

На жаль, гэтыя крыкі былі дэмантаваны, а ўздельнікі ўша-наванія памяці закатаваных беларусаў суцынкуліся з жорсткімі рэпресіямі з боку ўладаў. Треба спыніць гэтыя прававое бязладзідзе.

Ціпер на змрочны час сталінізму, а ХХI стагодзінне. Таму мы патрабуем:

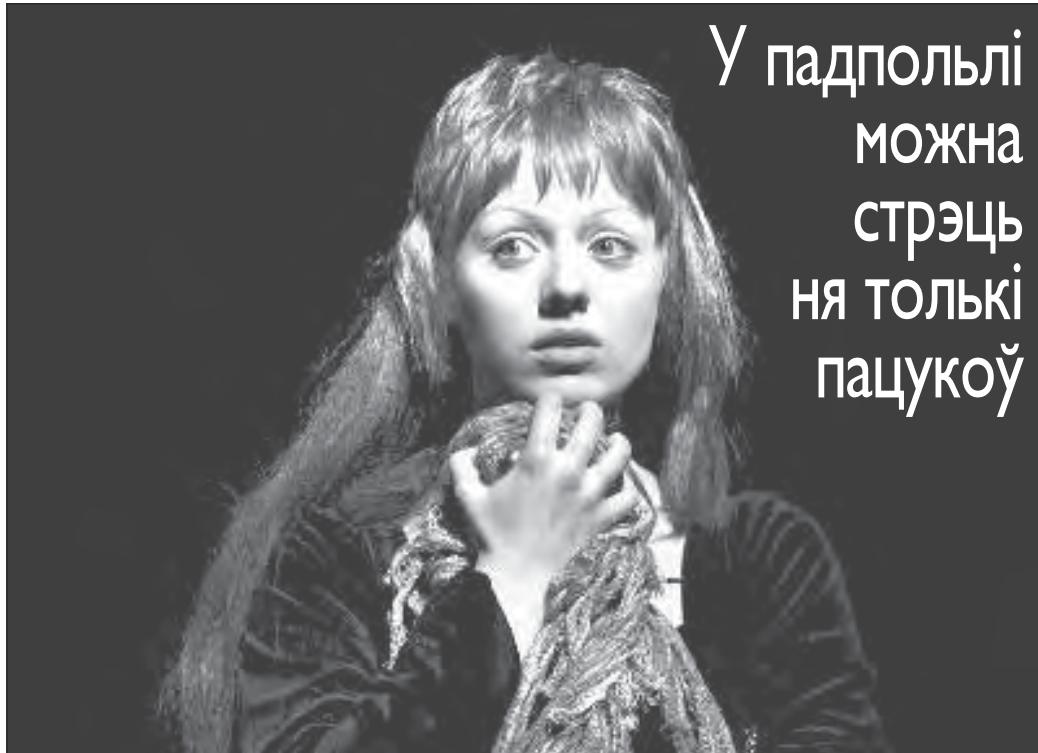
- аднаўлення і пайторнага асьвячэння крыжа Св. Эўфрасініі Полацкай на могілках у в. Дражна Старадароскага раёну.
- неадкладнага вызваленія Віктара Хурсіка.
- спынення пераследу іншых узельнікаў ўсталявання крыжа 19 красавіка,
- прыцягнення да адказнасці кіраўніцтва Старадароскага райвыканкаму, міліцыі, суду за грубыя парушэнні беларускага заканадаўства і зыдзеку з нацыянальных традыцый і народнай памяці беларусаў.

Мы звязтаемся да Філарэта, Мітрапаліта Менскага і Слуцкага, Патрыяршага Экзарха ўсіх Беларусі з просьбай а патримыць гэтых патрабаваных.

Прынята на паседжанні сэкцыі «Мэмарыял» БДТАПГК 15.05.2008

Мы, беларусы, — мірныя людзі...

17 траўня на малой сцэне Купалаўскага давалі «Дзікае паліванье карала Стака». Гэтая пастаноўка — з тae катэгорыі, калі квіткоў не купіць і праз трэх гады пасыля прэм'еры. Усё ў ёй адпачатна разылічана на посыпех. Перадусім, літаратурная аснова — аповесць Караткевіча. Піша Аляксандар Фядута.

У падпольлі
можна
стрэць
ня толькі
пацукоў

На такія спектаклі ходзіш з унутраным трымыннем — бачысьцца расчараўвача. Аднак расчараўванне не прыйшло (што ўжо сама па сабе добра). Наадварот, ужо з першых хвілін стала зразумела, што схадзіць — варта было.

Вядома ж, рэжысэр Уладзімер Савіцкаму давялося шмат чым ахвяраваць у сюжэце Караткевічай аповесці. Малая сцэна не дапусцілаў бага тоўстайтарвэння, да якога непазыбежна прывялі б спробы паставіць і баль з шматлікімі гасцінімі, і пагоню з тупатам дрыгкантага. Дый амаль даслоўна перадача тексту вілкай, з проўмай персанажаў аповесці скончылася з бягучай — іншы ж бо від мастацства. Але ў гэтым і не было патрэбы: «чаньвертая сцынка» паміж акторамі і глядацкай залай, як мы змаглі пераканацца, мае выключна ўмоўны характар, а таму нават тыя глядачы, хто не патрапіў папярэдне пазнаменіца з хрестаматыйным тэкстам, цалкам змаглі пазнаменіца з галоўным — з тай тымнічай атмасфэрой, якая і дазволіла рэжысёру вызыначыць жанр спектаклю як «псыхалігічны дэтэктыў».

Пытаньне пра тое, чаму Савіцкі абраў для свайго спектаклю менавіта малую сцэну, адвалілася найк дадзену. Галоўнае ў гэтым дзеі — на вонкавыя эфекты (хоч і да іх мы яшчэ вернемся), а глыбокі псыхалігічныя ігры. На вялікай сцэне вочы разгледзешь шматкроць цяжкай. А, да прыкладу, вочы апошній Надзеі роду Яноўскіх (Ганні Хітрых) — праста пудоўныя. Съмнецца яна ці то плача, задумавацца над трагічным лёсам свайго роду ці то пакутуе, нават не спрабуючы вымавіць словаў каканьня, — вочы жывыя, жаласныя, пранізлівыя. Пры гэтым яна можа спалучачаць у сваёй Надзеі адначасова дзіцячыя і жаночае — і рэч тут нават на ўльцы — дзвінку самой Надзеі, з якой гаспадніца Балотных Ялін не разлучаецца. Няма ў ёй той выдуманай субтэльнасці, якая ўзынікае ў съвядомасці кожнага чытчика з думкаю пра нявестаў з

пазамінулага стагодзьдзя. Яна цалкам зямная — і зразумела, чаму яе кахаюць і Беларэцкі, і Варона. Дзіця шкадуеш, жанчыну кахаеш.

Хораша гра Андрэй Беларэцкі (2:0 на карысць Рамана Падалякі). Ён нідзе не перацягвае глядацкую ўвагу на сябе, выяўляючы чудоўны партнэрскі якасць. І — вельмі розны. Адзін ён — з Ахміstryнай (Юліі Міхневіч), другі — з Берманам (Аляксандар Паўлаў), трэці — з Рыгорам (Зыміцер Ясіневіч). Іх дэуты сълед глядзець вельмі ўважліва, услюхоўваючы іншанак, сочачы малюнкі ролі.

Але галоўнымі ў гэтым спектаклі робіцца не станоўчы, а адмоўныя героі. Урэзце, пастаноўка — пра Вялікае Зло. Нездара ж галоўны вобраз, на якім акценту ўвагу пастаноўшчык, — вобраз пацунчынага царства, якое пануе навокал. Пра плодзей, якія жаруць адно аднаго, нібы пацукі, пастаніна гаворыць Надзея Яноўская. Тупат ножак маленъкага чалавека Балотных Ялін — нападоб лёгкага тупату пацучынных полыўшчын, якія гойсаюць пад падлогай. Адмоўныя персанажы наўтваряюць пластична аказваючыя багаццішы за станоўчы: да прыкладу, Ахміstryні ў вельмі дакладным выкананні Юліі Міхневіч, нават па сцынне спускаеца, нагадваючы ці та пацукі, ці то кахана, ці то Дракулу, якога сыграў Герды Одлмен у фільме Копалы (магчыма, мне гэта здалося, і на маім успрыманні толькі адбіваецца ўплыў Андрэя Расінскага, які нейкім кубачкам кавы прачытаў мне лекцыю пра ўплыў эстэтыкі фільму жахаў на экранізацыю Караткевіча). А ўжо зьяўленыне дзідзьзікі Грыні Дубатоўкі (мушу звяньяз капілюшоў перад Алегам Гарбузом, які грае на найтанчынейшых інсанакс) — тут наауглам амаль што Мишынага карала з казкі Гофмана — праста зьяўляеца з-пад масьніцай такое вілізнае, шэрае, бр-р!

Рэжысэр патрапіў выявіць глыбокі філозофскі сэнс Караткевічай аповесці. Зло — яно на вонкавае. Яно хатніе. Яко

пацук жыве ў падпольлі, так зло жыве ў южным змінам з людзей і пры першай прыданай нагодзе пазірае скрэз маску, з марай съязгнуць з сабой назад, пад масынцы, жаданы кавалак чужога шчасця, а калі здолеет — то і жыцця. Але пры гэтым Уладзімер Савіцкі не забываеца, што мае справу з чиста беларускім матэрыялем. Гэта такі «Дракула» — але прачытаны і інтэрпрэтаваны, скажам. Адамам Мальдзісам. І, гледзячы на сцэну, чамусь пачынаеш задаваць сабе балочас пытаньне:

Мы, беларусы, — мірныя людзі...

хіба гэта пра нас? Гэта ж так не падобна на тых беларусаў, якіх бачым мы ў «Дзікім паліваньні». Хіба Дубатоўк і Варона — мірныя? Хіба мірны Рыгор, які зъядліва пасыміхает з гардзяніна Беларэцкага і зухавата гуляе пра гэтым ножычкам? А нават кніжкі чарвяк Берман, летуценік-здраднік, нават Беларэцкі, які хапае за горла то аднаго, то іншага хатнія ворага каханай, — мірныя? Ня мірныя яны,вой, ня мірныя...

А вось зло ў пастаноўцы Савіцкага — хатніе, ласкавае. Яно як шчэрыць дробную вострыя зубы — яно ўсъміхеца. Глініце, напрыклад, у очы Алеся Варону (Андрэй Гладкі), калі ён упершыню быў Беларэцкага і адчувае ў ім суперніка. Ён, вядома ж, на плаче кракадзілівымі съязмі, але ад гэтага замілаванага погляду нікавес нават глядзіц. Услухайцесь ў іншанакі Алега Гарбуза: ягоны Дубатоўкі супрауды любіць сваю паданечную Надзејку, пышчотнай і жарснай бацькоўскай любоўю любіць — прости так і зъёў бы яе ад свайго шчырага пачучыц! Дый Ахміstryні з відавочным гонарам кажа, што служыць найлепшаму роду, — хоць нават і магла бы зъясці Яноўскіх дазваннія. Адным словам, перамагчы злому можна толькі тады, калі ты адпачатна здолеў перамагчы яго ў самім сабе. Што праўда, рамантык Караткевіч выгваліў ад

гэтага цяжкага абавязку двух галоўных герояў аповесці (Беларэцкага і Яноўскую), але праз такое аўтарскае рашэнне ідзе на робіца менш актуальнай.

На галоўную ідзю ў пастаноўцы працуе ёсць — і акторская плястыка (заслуга Яўгеніі Кульбачнай), і кожны гук (Павал Захаранка падабраў гранічна дакладную музыку), і сцэнографія Віктара Цімафеева. Дащчаная згнілая падлога, якак літаральна ў нас на вачах распадаецца; пад ёй заўсёды нешта рухаецца, нехта варушыцца. Туды ж, у падпольле, як у бездань, падае-памірае Алеся Варона — з жудаснымі крыкамі, нібыта сыходзячы ў пекла. На дзіве дакладна прадуманася і асьвятленне: промні праектараў ці то робіць асьліпляльную сціну, якак замест сцівіці хавае ад нас актораў, ці то імітуюць языкі попы-мужаў, якія паглынаюць грэшнікаў. Глядзіч у патрэбны момант (скажам, у сцэне дзвубою Беларэцкага і Варона ў сутарэнні) трапляе ў цэнтру стагодзьдзяў — у літаральном сэнсе гэтага выразу. А разрыў (не антракт, але менавіта разрыў, абазначаны нечаканым усплескам сцівіці) паміж дзеямі прости ашаламі частку глядзіцца залі.

Пасылюховая тэатральная адаптация аднаго з найскладанейшых аўтараў беларускай літаратуры вымушае мяне як глядзіча выказаць запаветную надзею: можа, калісам мы пабачым і спектакль паводле «Хрыстос прыгнямліўся ў Гародні». Маем неабходны драматычны сюжэт, маем рэжысёру, якія валодаюць густам да добрай літаратурнай асновы і досьведам падобных літаратурна-тэатральных эксперыментуў. І маем добрых (вельмі добрых!) актораў Купалаўскага тэатру, якія любіць і ўміюць пераўкусабляцца.

Думаеш, гэта яшчэ наперадзе. Будзем мец надзею, што Купалаўскі, які шцц не застыў у сваім акадэмізмі, выяўліца да-статковая мабільны, каб пайсці з цягам часу і на такую авантуру.

Аляксандар Фядута, глядзіч

Алег Хаменка: «Найбліжэйшыя дзесяцігодзьдзі будуць часам аднаўленья спадчыны»

Зъ лідэрам гурту «Палац»
гутарыць Наталка Бабіна.

«Наша Ніва»: Раскажыце,
калі ласка, пра сібе: адкуль
Вы, хто Вашыя бацькі, як ад-
бывалася Вашае сталенне,
адкуль займелі цікавасць да
аўтэнтыкі?

Алег Хаменка: Нараадзіўся я
у Менску. Дзяцінства і юнацтва
маё звязаныя з менскім мі-
крарадэном Чыкоўка. Пазней
былі іншыя «прэстыжныя» мі-
крарадэны: Драгня, Малінаўка.
Мой бацька з Палесся — вёска
Браніслаў Жыткавіцкага раёну
Гомельшчыны. Маці з заходній
Меншчыны, зь вёскі Шашкі,
што між Іванцом і Стоўпцамі.
Сярод маіх родных амаль усе
былі здатныя да музыкі і слова,
магчыма, адсюль мae захап-
ленны даўнейшай песьні.

«НН»: Даё Вы ціпер жы-
вяцё, чым цікавіцеся, акрамя
працы? Як баўце вольны час?
Раскажіце пра жонку,
дзяцей, наилепшых сяброў.

АХ: Жыву я ў Менску, мікра-
район Малінаўка. Думаю, што
перабраца ў цэнтар не хапае
ні толькі грошай, але і жадан-
ня. Жанаты я амаль дванаццаць
гад. Мая жонка Жанна з Віцеб-
шчыны. Сын вучыцца і працуе
тэлевядоўцам праграмы «Кі-
игры» на 8-м канале. Сябру ў
мене бацька. Кажуць, што «сап-
раўдных сяброў» адзінкі. У
мене ня так. Але дзясятак про-
звішчай проста пералічыць —
які сэнс! А распавесці пра ко-
жнага... наступным разам. Ак-
рамя музыкі я аўтарскіх рады-
ёпраграм, я выкладаю мэндэк-
мэнт у сацыялкультурнай сферы
у Беларускім дзяржаўным уні-
версітэце культуры і мастацт-
вау, захапляюся культуралёгі-
яй, этналёгіі і працу над ды-
сэртацыйным даследаваннем,
зъўлююся сябрам музычнага
парталу «Тузін гітоў». Ка-
рацей — усяго не пералічыць.
Вольны час — як і ўсё: сябры,
родныя, падарожжа, прырода.

«НН»: Як Вы прыйшлі да
сённяшніх адметнай твор-
чай манеры? Ці — у гэтым
сэнсе — Вы мелі настаўні-
каў?

АХ: Напэўна, Вы кажаце пра
манеру сьпявача? Ёсьць такое
разумнае слова — «самады-
дакт». Гэта прыкладна так, як
Армстронг вучыўся на трубе
граць джаз — ад пацьцяці, ад
таго, як сьпявалі суйчайнікі,
адунтранага саманаанізу. Ды і
раней у вёсках нікога не
вучыў. Сьпявалі як чулі, манеру
пераймалі на слых. Мне здаецца,
што, калі я ўжо валодам гэт-
тай манерай сьпявача, нейкім
штуршком, каб паспрабаваць
рабіць гэта на сцене, зъявілася
знёсмства з творчасцю ансам-
блю Пакройскага і самадзе-
ным ансамблем пад кіраўніцт-
вам Iвана Кірчука.

«НН»: Я не сізыяліст, але
слухаець тое, што ціпер гу-
чыць пад назіў «песьні» на

радыё і тэлевізары, вельмі
часта не магу. Чаму, на Вашу
думку, так многа «піякай»
музыкі?

АХ: Ціпер у сівеце ўся музы-
ка імкненца да функцыяналь-
насці: танцавальная, для шоў-
пастановак, для кінастужак, фо-
навая, на кожны дзень, для
свята і г.д. Гэта звязана з
тым, што музычны бізнес пат-
рабуе штодзённага аднаўлен-
ня. А стварыць дзясятак моц-
ных сцеўных твораў можа
толькі геніяльныя творца. Звы-
чайна гэта адна — дзяўзе песьні
за жыцьцё. А як зарадзіць
дзяй? За што жыць? Тому пат-
рэбна канвернёра стварэнне
музыкі. Шчырай песьні, безу-
мойна, не хапае, і галоўным
чынам таму, што народныя,
спрадвечныя песьні мы забылі-
ся, а савецкія сцеўныя гіты
згубілі актуальнасць у новай
сystэмэ каштоўнасцяў. Такое
дрэннае для беларускай песьні
чынам таму, што народныя,
спрадвечныя песьні мы забылі-
ся, а савецкія сцеўныя гіты
згубілі актуальнасць у новай
сystэмэ каштоўнасцяў. Такое

час — амаль тры гады.
«НН»: «Кола грукатала»
ня трапіла на Эўрабачанье.
Як Вы думаеце, чаму? Ці зас-
муніла Вас гэта?

АХ: Цудам было тое, што мы
падалі заяўку і нас адабралі ў
пайфінал. Цудам было тое, што
тэлефоннае галасаванье (пры
безумоўнай спрэчнасці выні-
каў) паказала, што грамадзтва
куды больш прасунутае, чым
шаноўнае журы. Але каб яшчэ і
гурт, якога не паказвалі на
дзяржаўных каналах трох гады,

Якай карысць Беларусі і
нашум тэлебачанью ад
удзелу ў Эўрабачаны
Агурбаш, Калдуна?...

з беларускамоўнай песьні
паехаў прадстаўляць свою краі-
ну і БДТРК на Эўрабачанье...
Ну, такога цуду нават чакаць
было нерэальнна.

На жаль, журы і чыноўнікі
пакуль яшчэ не гатовы адпра-
вачаць усе неабходныя атрыбу-
тыўныя рэчи, каб на Эўрабачан-
чыне паехаць нашыя выкананы-
я, а не праекты расейскіх пра-
дусараў ці жонкі расейскіх
прадпрымальнікаў. Не гатовыя
ўяўвіць сабе эўра-гіт на беларус-
кай мове. Аднак якасны крок
дзеля таго, каб журы і Белтэл-
радыёкампанія задумаліся, —
мы зрабілі. Бо якай карысць
Беларусі і нашуму тэлебачан-
ню ад удзелу ў гэтым фэсце
Агурбаш, Калдуна?... Гэтыя асо-
бы і іх талент ужо ёсьць здабыткам

шоў-бізнесу іншай краіны
да іншай культуры. А трэба
чынаўнікі неаднократна
заснівалі, што гэта

просоўваць прадстаўнікоў сва-
еї. Ніхай апошнія месцы, але
на роднай мове. Ніхай кепскі кліп,
але каб нашыя вобразы, сымбалі,
рэжысёры, апэраторы, суча-
сныя беларускія мастакі і фэны-
дизайнеры. Трэцім, чацвертым
разам наўчаліся б рабіць больш
менш якасны ўласны прадукт...
і ціпер Беларусь была бы пазна-
вальнай і чаканай на экране.
Гэта была бы разумная стратэгія.

«НН»: Як бы Вы акрэслілі
ўзоровені гэтага конкурсу?
Чаго там больш: мастацтва ці
бізнесу?

АХ: Мастацтва ціпер падзя-
ляецца на клясычнае — якое не-
абходна падтрымліваць, бо гэта
падмурок; папулярнае — якое
здольна існаваць як бізнес; і
стратгічнае — якое стварае
спрэйнільна сацыялкультурныя
ўмовы для просоўвання экана-
мічных бізнес-інтэрсаў. Тому
ўзоровені Эўрабачаны даволі
сур'ёзны, аднак мастацтва па-
пулярнае і стратгічнае там зайд-
мае галоўным пазыцы.

Няўтульна, але ўпэўнена

«НН»: Ці многа Вы ціпер
выступае? Дзе Вас можна
научыць?

АХ: Даволі шмат замоўленых
прывітальных выступаў і канцэр-
таў. Білетныя канцэрты граем
даволі рэдка. У найбліжэйшым
часе — у Віцебску 26 траўня, у
Беластоку — 2 чэрвеня.

«НН»: Ці адчуваеце зада-
ваныя ад працы, ці німа
у Вас пэўнай стомненасці?
Ці Вы жывіць на тое, што за-
рабляеце як музыка?

АХ: Працы вельмі шмат. І за-
пісы, і рэптыцы. Але ўсё
хлопцы забыліся пра коль-

26 траўня ў віцебскім летнім
амфітэатры разам выступаць
карапі беларускай этнамузыкі —
«Палац», «Тройца» і
«Osimira». Канцэрт называецца
«World Music Tree»
(«Сусветнае музычнае дрэва»).
Квіткі — 8—20 тыс. рублёў.

касьць і ўпёрліся ў якасць. Я
пакуль падзяляю гэты погляд.
Наконт заробкаў: за ўсё жыцьцё
я бачыў творчых людзей, якім
бы хапала грошай...

«НН»: Ці Вы ўтульна начу-
ваеце сябе беларускага шоў-бізнесу, ці ўсё ж стаіцे
па-за ягонымі рамкамі?

АХ: На тое каб утульна, але
даволі ўпэўнена.

«НН»: Як Вы ставіцеся да
свой творчасці: гэта нешта
больш штодзённае, актуаль-
нае, ці больш імкненне да
вечнага?

АХ: Калі чалавек штосьці
стварае, ён імкненца наблізіца
да Божага вобразу, би мы ство-
раныя паводле Ягонага пада-
бенства. Творчасць — гэта
жыцьцёвай неабходнасць.

«НН»: Вы пэўні, многа
выйдзілі па сівеце. Якой Вам
надаеце Беларусь і белару-
сы ў параўнанні з іншымі
краінамі? Ці ёсьць у нас ад-
метнасці, ці глябалізацыя

зраўняла ўжо ў іх?

АХ: Мені гняце падсвядо-
мы боль, што нам няма чым га-
нарычаць і ўсё «ў нас» расстрава-
ляня і зруйнавана, а «ў іх» вы-
жыла і захавалася. Нам віда-
вочна нестасе самасвядомасць
і самапавага, сказаў бы нават —
гонару. А гонар набываецца
дзесяцігодзьдзямі праз адказ-
насць як музыка?

дыскаграфія

Анатоль Длускі

Я вас люблю,
мои друзья,
Ковчег, 2008

Толькі ці захоча гэта нехта спажываць?

Альбом ці то барда, ці то шансанье съведчыць толькі пра адно: яму вельмі хоначца съпяваць.

Пра музычны чыннік хіба ня будзем — пануры тэмп, па-карчмарску разьдзябання клявішы ды блатныя акорды. У такім кірунку эмоцыям трэба браць. А Длускі, хоць і напружвае звязкі часам, не дас рады. Голос яго часам удае на Высоцкага, але ўсё болей на прафэсара Лебядзінскага :).

Свад немудрагелістас творчае крэда съпявак выказаў, пэўна, у песенцы пра «Жыцьцё»: ах, маўліў, як хоначца праста жыць ды проста съпяваць. Але ж пытанье ўтым, ці захочаца гэта каму-небудзь спажываць. Аўгурін беларускай аўтарскай песні, акромя вечных тэмаў пра жыцьцё ды любоў, уздымае і надзёна: трэба, бач ты, братцы, вяртаць наш СССР. Туга без прас্তувету па вялікай краіне чуеца па ўсім альбоме: «В однотасце разрушили тебя, Страна», — пакутуе аўтар. «Наш дом 15 этажей, жил белорус, туркмен, еврей...» — тут ужо настальгічная съяза пацякіла. «Беларусь, Украина, Россия — это вера, надежда, любовь», — а тут ужо зусім без камэнтароў. Цікава, калі б зладзіць публічны двубой Длускі-Бартосік — хто б выйграў? :) У незайдзялізіваных песнях выкананца апынаецца банальнym, часта да моташнісці: «Ах, гімнасточка, порхаеш ты, как ласточка». Карчмой патыхае. Вельмі таннай карчмой.

Беларускі музычны авангард

НМК, 2008

Услухаца ды пачуць увесь калярят таго ці іншага інструменту ды пасправабаваць злавіць кампазытарскую фантазію.

Складанка твораў адных з самых яскравых прадстаўнікоў айчыннай сымфанічнай і камэрнай музыкі. Афіцыйна выдадзены дыск такай музыкі — рэдаксісна надзвычайная. У гэтай пільні сітуацыя такая, як з беларускім незалежным рокам канца 1980-х: запісы недзе ёсьць, але ў музычных крамах іх ніхто ня бачыў. У складанку ўвайшлі творы тых, хто стаяў ля вытокаў ці ўхадзіць у Беларускае таварыства сучаснай музыкі. Гучыць тут і гітара з саксафонам (творы Зымітра Лыбіна і Яўгена Паплаўскага), і арфа з арганам (Мікола Стома, Ганна Кароткіна). Творы — розных часоў: славутыя «Повязі для флейтаў» Стомы, да-

таваныя 1989 годам, а сюіта для аргана «Францыск» Кароткінай — з 2004 году. Услухаца ды пачуць увесь калярят таго ці іншага інструменту ды пасправабаваць злавіць кампазытарскую фантазію — восі дзеля чаго варта слухаць гэты дыск. Ён пасуе пад своеасаблівы настрой — калі хоначца пабыць на самое, абстрагавацца ад вонкавага съвету, але не прыгнітацца ішыней. Нельга не адзначыць чудоўнага аздаблення дыску аўтарства Андрэя Бурсава.

Князь Мышкін

Выйшла зусім ня сумна.

На куццю,
самвыдат, 2008

Гурт з самай багатай за ўсіх беларускіх музыкаў дыскаграфіяй гэтым разам скіраваў увагу на клясыку і запісаў альбом імпрывізацый на эму паэмы Янкі Купалы «На куццю». Выглядае гэта наступным чынам: дэкліматар (Зыміер Падбярскі) выразна і без эмоцыяў, як туго дыктоўку, чытае клясыку, а музыкі (Леанід Нарушэвіч на гітары і Віктар Сямяшка на духавых) у міжчасі па-

казваюць, як яны няслага авалодалі тэхнікай ігры на сваіх інструментах. Але выйшла зусім ня сумна, як можа падацца на першы погляд. Толькі музыкам вядомы сакрэт, як і інтуіцыйная імпрывізацыя стала гарманічным працягам і фактычна зылілася з тэкстам пазмы, напісанай на 98 год раней. Вядома ж, праца «Мышкіна» не ідзе ў парадунаванне з песьняроўскім «Гусільям». Ды гэта і рок-опэрой не назавеш, хутчэй, такая літаратурна-музычная кампазыцыя — жанр занядбаны, але куды багацейшага і цікавейшага фармату, чым папулярная сёньня аўдыёкніга. Праца пакуль так і не знайшла выдаўца, але слухача знайдзе дык дакладна.

Сяргей
Будкін

«Тройца»

Дзесяць колераў «Сон-травы»

Пра «Тройцу» пісаць складана, іх трэба слухаць. Пажадана жыцьком, а ня ў якасці фону. Трэба застацца з гэтай музыкай сам-насам, каб адчуць яе.

На выходных у Менску адбылася доўгачаканая падзея: этна-trysё празээнтавала новы, запісаны ў Польшчы, альбом «Сон-трава».

Распачаўся канцэрт-прэзэнтация з «Чамбору» — першай на новай плытцы гурту песьні. У перапынках паміж кампазыцыямі лідэр гурту Іван Кірчук знаёміў слухачоў з новымі песьнямі, апавядаючы гісторыі іх зьяўлення ў эпэртуары. Адна з іх, сірочая, была запісаная ў экспедыцыі ў жанчыны, якія, са словамі Кірчука, «съпявала нам ад ранку да гадзіны ночы, а потым сказала, што гэта не яе, а матыны песьні». «Ці многія з нас могуць прыгадаць хоць адну песьню, што съпявала нам

маци?» — запытаўся музыка.

У той вечар музыкі не абмежаваліся толькі новымі творамі. Іван Кірчук не бяз гонару паведаміў, што кліп на песьню «Тры янгаль» на сайтце гурту паглядзелі 12 000 чалавек. Гэта песьня, запісаная ў Чарнобыльскай зоне, у вёсцы Барталамеев-

3 музыкай «Тройцы»
трэба застацца сам-насам,
каб адчуць яе.

ка Веткаўскага раёну. Слухаючы «Ой, у нашым у Раю жыць весела, жыць весела, толькі некаму», разумееш, чаму песьня застаецца папулярнай.

Калі Джыму Джармушу засы-

вярбіць зьняць нешта кшталту «Мерцвяка», то Нэйлу Янгу варта будзе непакоіцца пра канкурэнцыю. Музыка «Тройцы» сапраўды ашаламлівая. Дый сам канцэрт быў проста фантастычна зрэжысэраваны. Было прадумана ўсё, нават асвятленне. Кожная песьня супрадавжала сваім спалучэннем колераў: «Чамбор» съвяваўся ў насычаных зялёных, з дамешкам чырвонага, тонаў, «Вуціца» — сін-блакітных, салдацкай «Наляцелі» — натуральна, у крывавых, з густым дамешкам дыму.

Публіка двойчы клікала «Тройцу» на біс. На разыўтанні Кірчук засыпіваў «Журавы» і «Яблыні мая» («такі сабе беларускі гімн, бо віслы і пра віслу»). Наступная супрэчча адбудзеца ў Віцебску 26 траўня.

Сямён
Печанко

Гісторыя забойства і нявіннасці

У Сімферопальскім СІЗА ад 25 чэрвеня 2007 году ўтрымліваецца беларус Iгар Коктыш. Ён чакае экстрадыцыі ў Беларусь, дзе мае адбыцца суд за наўмыснае забойства.

Iгар Коктыш быў вядомы ў Баранавічах як катализік актыўіст. Ягоная суполка змагалася супраць нарказалежнасці і младзевых самагубстваў. Ён іграў таксама ў турнір «Млечны Шлях».

У студзені 2001 году Коктыш трапіў пад крымінальную справу, яго абінавацілі ў забойстве сваяка блізкага сябра. У чаканы суду лідер «Млечнага Шляху» дзесяць месяцаў праўбуву бараваніцкім СІЗА.

Там, як ён сцвярджае, яго катавалі, пакідаючы голага ў халоднай каморы, не даючы лекаў супраць астмы, зъబівалі. 7 снежня 2001 году Берасцейскія раённы суд прызнаў яго невінаватым. Но судзе дзесяць чалавек засведчылі, што на момант забойства, у якім вінавацілі Коктыша, ён знаходзіўся ў іншым горадзе. 1 лютага 2002 году Вархонкы суд пакінуў гэтае раптэнне.

СЪЦІСЛА

Па прасэкце пусьцяць бясплатны аўтобус

КУП «Менсктранс» у сувязі з закрыццем станцыі Менскага метрапалітэну «Кастрычніцкая» на рэканструкцыю арганізуе наземныя варыянты перамяшчэння ад плошчы Незалежнасці да плошчы Перамогі. Праезд для пасажыраў будзе бесплатным. Станцыя «Кастрычніцкая» будзе зачыненая для пасадкі ѹ высадкі пасажыраў. Зачыніць і перасадку між «Купалавскай» і «Кастрычніцкай».

Ярмошына адпачывае ў Эгінце

Старшыня Цэнтрвыбаркаму ўзяла кароткачасовы адпачынак і паспера занаходзіцца ў Эгінце. Як відома, ёй забаронены ўезд у краіны Эўропы з імам Ярмошына вымушана праводзіць адпачынак у іншых рэгіёнах. Два гады таму Ярмошына абуралася — маўліў, другі год ездзіць у Туреччину, паколькі Эўропа для мяне зачынена. «І я дзіцята падлец, паміж іншымі» — пічыра прызналася яна гады журналистам.

Крывавая аварыя на Магілёўскай шашы

На ажыўленным участку трасы Менск—Магілёў сутыкнулася адразу некалькі аўтамабіль. Адзін чалавек загінуў, пяць іншыя трапілі ў бальніцу. Сутыкненне здарылася раніцай у нядзельніцу на 18 кіламетры. Аўтамабіль BMW на вялікай хуткасці літаральна пратараніў таксоўку, якая ішла панерадзе. У выніку таксоўку сувіраў кінула на металічную агароджу, пасыла занесла на іншую паласу. Удар быў нагэтульскім, што рухавік выслепеў з мышыны. Пры гэтым сутыкнулася яшчэ два аўті ў рэйсовы аўтобус. Пяць чалавек, у тым ліку два дзяцей, з рознымі траумамі дастаўлены ў бальніцу.

Паводле інспектараў ДАІ,

не ў сіле.

Аднак у красавіку таго ж году генпрокурор апратэставаў гэты вэрдыкт, і справу вярнул на перагляду той жа Берасцейскія раённы суд.

I. Коктыш на той момант звязаўся ў Кіеве лічыць астму. Там ён лжаніўся і разам з жонкай стварыў новы музычны гурт, які мае посых на ўкраінскі спіс. У Беларусь вырашыў не вяртадацца, побыў жаху пасыла месец і пракаўдзеных на Баранавіцкім СІЗА.

25 чэрвеня 2007 году супрацоўнікі ўкраінскай міліцыі арыштавалі Коктышапа. Ён да сёняшня чакае экстрадыцыі ў Беларусь. 11 траўня музыка адзначыў за кратамі 28-ы дзень народзін.

Справа мae міжнародныя розгалаас. У кастрычніку минулага года Эўрапейскі суд па правах чалавека забараніў Украіне перадаць арыштаванага беларускаму боку, а «Міжнародная амністія» адначасова правила акцыю «Гермінавай дапамогі», звычайноўшыся да Украінскіх уладаў з патрабаваннем не дазволіць экстрадыцыю. Украінская хрысьціянская інтэрнэт-супольнасць стварыла адмысловы сайт у падтрымку Iгара Коктышпа.

Сямён Печанко

Беларускія палярнікі прыбрали за расейцамі

Падрыхтавка палярнай базы «Гара Вячэрня» да прыему наступных даследчыкаў была галубойнай мэтай першай беларускай антарктычнай экспедыцыі, якая пачалася 102 дні — са студзеня па красавік. Як паведаміў краўнік

кіроўца BMW быў неўзверозы, яго неаднаразова штрафавалі за парупнёныя хуткаснага рожкамі ў зімініне ў непцыральным выглядзе.

Беларускія палярнікі на толькі прыбралі съменце — 12 тонай, але і пераплінавалі частку памяшканняў, а таксама зрабілі іх камізутычныя рамонты. Да ўсіх аўтаку падключылі съветлю і воду. Ціпер беза можа прынесьці наступную экспедыцыю, якая ўжо будзе займацца навуковай працай.

СП; БЕЛТА, ont.by, радыё «Рэспубліка», радыё «Свабода»

Яраслава Мудрага прызналі найвялікшым украінцам

На тэлеканале «Інтэр» скончыўся праект «Вялікі Украінцы». Ягонымі пераможцамі нечакана стаў князь Яраслав Мудры.

Наступныя месцы занялі кардыёхірург

Амосаў і нацыяналіст Бандзра.

Чапцвергае месца займеў паст Тарас Шчучинка (150 тысяч галасоў), на пятym альпініст гетман Багдан Хмельніцкі (64 тысячи галасоў), шостое месца заняў футбаліст і трэнер Валер Лябаноўскі (яго падтрымала 51 тысяча ўкраінцаў), сёмае месца ў палітычнага дзеяча Вячаслава Чарнавіла, якога падтрымалі 42 тысячи гледачоў тэлеканалу «Інтэр».

Замыкаючы лістападскіх Украінцаў філэ-запад Рыгор Скаварода, паэтка Леся Украінка і пісменнік Іван Франко.

На працягу ўсёй праграмы ўзял у галасаванні ўзялі каля 2,5 мільёнаў жыхароў Украіны, што, паводле словаў выдаўцы Савіка Шустера, з'яўляецца «ўрэпейскім рэкордам».

Хоць вынікі тэлепілотнай нарады даюцца такім жа чынам, як і элегантныя перамогі дыктатараў, тым на менші ён паказальны для стану разуму сучаснай Украіны.

НВ

Заваяваныне Квэбэку

Расея стала чэмпіёнам свету па хакеі першы раз за 15 гадоў.

Ужо 22 гады зборная, якая прымае чэмпіянат свету па хакеі, не можа выйграць першынства. У нарадзелі канадцы ў Кубку ў фантастичнай фінальнай тутыні ўмудрыліся прыраці расейцам. Наша ўсходняя суседка пасыла пятнадцатагодовага першынку ўпершыню ўзялася на верхні радок.

Канадцы мелі неаспрочную гульнявую перавагу, але ў апошнім дзвінцахіўлінцы ўсё раптоўна змяніліся. Спачатку працоўную шайбу

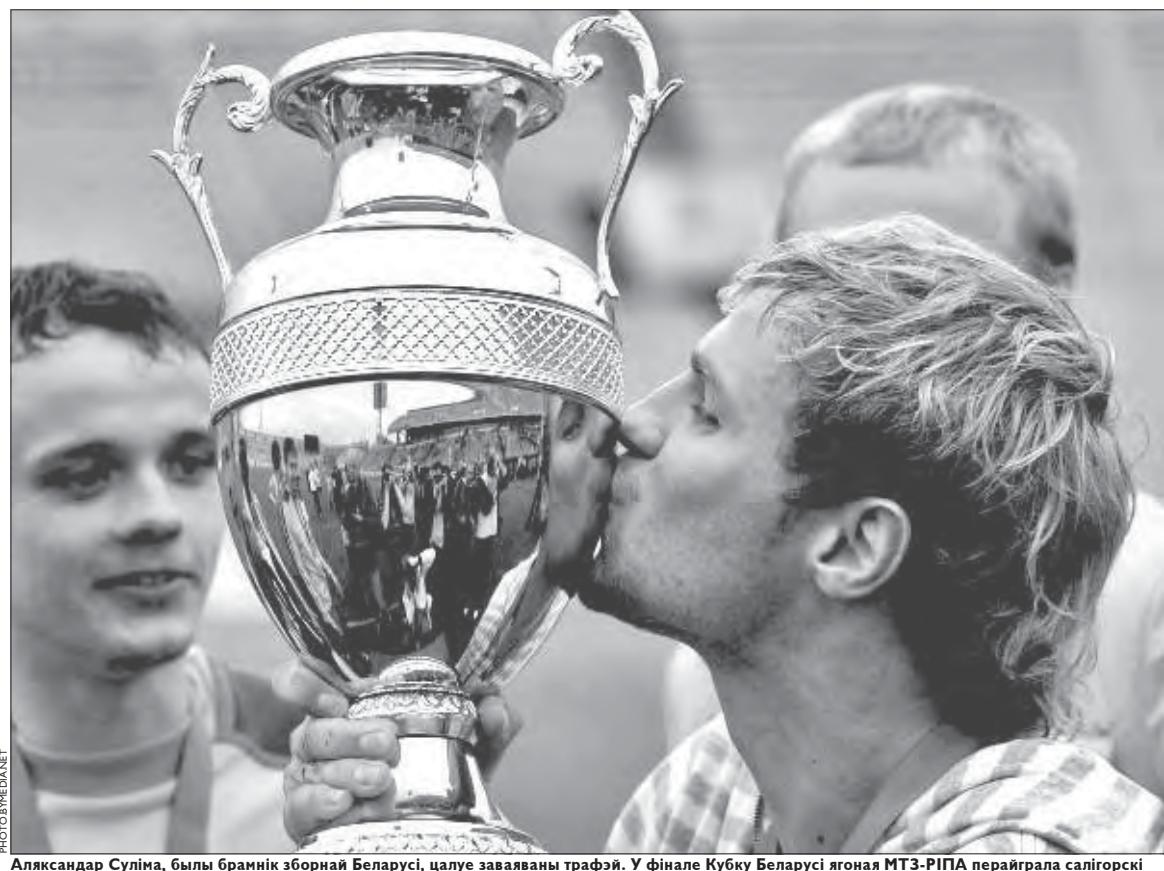
закінуў Цірэшчанка, а пасыла надышоў час Ільі Кавальчук. За ўвесі турнір зорка НХЛ Кавальчук не закінуў ніводнай шайбай, але ў фінале выраўняў лік за пяць хвілін да сканчэння асноўнага часу, а ў суворайтэ прынесе расейцам перамогу. Першую за 15 гадоў.

Бронзу на сёлетнім чэмпіянате заваявалі фінны, які ў матчы за трэцяе месца перамаглі Швэцію — 4:0.

Наступны чэмпіянат свету прымае Швайцарыя. Будучы там гуляць і беларусы. Разам з намі ў групе будуть змаганы Канада, Славаччына і Бугорычына.

Што праўда, пакуль не вядома пад чымі краініцтвам мы начнем гэты турнір. Пасыла гэта гэта першынства ўсё гучней чуваць галасы тых, хто патрабуе адстакі Курта Фрэйзера. Апошнія слова будзе з міністрам унутраных спраў і краініком федэрациі хакею Уладзімерам Навумавым.

Зыміцер Панкавец

Александр Сулімов, былы брамнік зборнай Беларусі, цалуе заваяваны трафей. У фінале Кубку Беларусі ягоная МТЗ-РПІА перайграла салігорскі «Шахтар». Пераможцы трапіць на Кубак УЕФА.

PHOTO: UMEDPRESS

Дзень швэдзкага съяга — у Беларусі сёмы раз

3 21 траўня па 5 ліпеня.

Аддзяленне Пасольства Швэцыі ў Менску пры падтрымцы Швэдзкага Інстытуту, сумесна з беларускім партнёрамі (фотагалерэя «Мір фато», кінатэтар «Цэнтральны», Музей сучаснага выяўленчага мастацтва, канцэртнае агенцтва «Лінія гуку») праводзяць традыцыйныя Дні культуры Швэцыі, прысвечаныя Нацыянальнай

му Дню Швэцыі (Дню швэдзкага съяга), якія адбудуцца ў Беларусі ў сёмы раз.

Інфармацыйны спонсарамі Днён культуры Швэцыі з'яўляюцца:

Беларускі партал TUT.BY, «Комсомольская правда в Белоруссии», канал «Культура» беларускага радыё, гарадскі часопіс Where Minsk, музычнае тэлебачанье MTV, інтэрнет-парталы Znata і Mixtura.org.

ВЫСТАВЫ

Выставка сцэнографии

У музее гісторыі беларуска кіно (Свярдлові, 4) да 24 траўня працуе выставка сцэнографии.

Экспазіцыю складаюць макеты, эскізы, накіды і фатадымкі дзесяці мастакоў да спектакляў.

КАНЦЭРТЫ

World Music Tree

26 траўня. 20.00. Віцебск. Летні амфітэатар. Частка першай Беларусь. Сумесны канцэрт трох найлепшых калектываў беларускай этна-музыкі: «Палац», «Тройца», OSIMIRA. Квіткі: 8000 — 20 000.

Apple Tea

27 траўня. 20.00. Клуб «Графіцы» (зав. Калініна, 16). Легендарны джаз-рок гурт Apple Tea. Телефоны: (029) 671-58-65, (029) 254-49-09

Vicious Crusade

30 траўня. 18.00. Клуб «Рэактар» (вул. В. Харуцкай, 29). Пры падтрымцы Sacramental Wine. Спэцыяльныя гості: вакалісты Znich, Imprudence і God Mode. Кошт квіткі: 15 000 (першыя sto), 18 000 (астатнія да дня канцэрту), 20 000 руб. (у дзень канцэрту ў касах клубу), 25 000 (за столямі). Даведкі: 288-61-60, 766-24-25, 649-08-88

ТЭАТРЫ

Купалаўскі тэатр

25 (недз.), 26 (пн) — «Пінская шляхта»
28 (ср) — «Чыњыкаў»
29 (чц) — «Я не пакіну чябе»
30 (пт) — «Памінальная ма-літва»
31 (сб) — «Ідylія»
1 (недз.) — «Слуга двух гас-падароў»
малая сцэна
29 (чц) — «Апэльсінава віно»

Тэатр беларускай драматургіі

23 (пт) — «Містэр Розы-грыш»
26 (нін) — «Неба ў дыямэн-тах»
27 (аўт) — «Эмігранты»
29 (чц) — «Ігвіта, або Як гэта рабілі ў Францыі»
30 (пт) — «Адвечнае песня»
31 (сб) — «Белы анёл з чор-німі крыламі»

23.05.2008

Мінск

Прэзэлтатыв
Іллюзіі

Сяргей Прымуцкі
Дзевяностыя

Марк Шартасевіч

Андрэй Адамовіч

Віктар Рыжкоў

Андрэй Адамовіч

Іванна Зарудніцкая

Мінскай абласнай бібліятэці ім. Пушкіна
(вул. Гікала, 4)

17:00

ЛІТАРАТУРА
літаратурны дні Швэцыі

Полацк, 21.05, 16:00
(Музей Імлітэза Сімона Паліцкага, вул. Леніна, 22)

Мінск, 22.05, 18:00
(Палац мастацтва, вул. Жукава, 3)

Лунінец, 23.05, 13:00
(Професійны прыборудаванні, вул. Чачава, 10-А)

Баранавічы, 24.05, 14:00
(Цэнтральны гародзіг беларускага індустріяльнага тэхнікума, вул. Ільіча, вул. Леніна, 51)

МУЗЫКА
канцэрт шведскіх гуртоў

«Сучасная музыка ад сучасных жанчын»
Lowofid, Tikkilite, DJ Furious Fiesta
у канцэрце прынае ёзелі беларускі гурт «Індыга»

Мінск, 7.06, 19:00
(Клуб «Най стар», вул. Свярдлова, 2. Звонкі для дараваць Vekan (029) 6555596; МТС (033) 6555596)

KINO
фестываль сучаснага шведскага кіно

Мінск, 4-13.06, 18:30
(Кінотэатр «Кітрапыны», пр. Незалежнасці, 13)

КІНО НА ВЫХОДНЫЯ

«Хронікі Нарніі: Прынц Каспіян»

Хронікі Нарніі: Прынц Каспіян (The Chronicles of Narnia: Prince Caspian)

ЗША — Вялікабрытанія, 2008,
каляровы, 108 хв.

Рэжысэр: Эндрю Адамсан

Ролі выконваюць: Бэн Барнз,
Джордж Генлі, Скандар Кайнз,
Ульян Мозылі, Сэрджэй
Кастэліта, Пітэр Дзінклэйдж,
Уоргік Дэйвіс

Жанр: Фэнтэзі паводле кнігі
Клайва Сынклера Льюіса

Аднакона: 5.5 (з 10)

Героі нарнійскіх хронік дзеці Пэ-
вэніс вяртаюцца ў чароўную краіну.
Але, калі ў Англіі прайшоў год, то ў
Нарніі мінулі стагодзьдзі. Краіна раз-
бурана, гномы і кентаўры скавалі ў

лісах, а па суседстве пануе падступны
кароль Міраз. У Нарніі ёсьць надзея —
юны прынц Каспіян. Ангельскія пад-
леткі — кстаражытныя карапі і кара-
левыя, далаўчыцца да Каспіяна і
ўзночальчаюць нарнійскую армію...

Другая частка нарнійскіх хронік па-
танае ў попельна-шэрыя колерах зла.

Агромністы палац Міраза, цёмныя су-
тарэны, начныя сцэны, злыяны і
сцышаны лес. Хаця камптарных

эфектаў, у параўнанні з папярэднюю
часткай, нішмат, дэкарацыі й касцёлы
ўзрахваюць: для арміі тальмарынцаў
было выкарана амаль 4 тысячи каль-

чугаў і масак. Героі-падлеткі зачыта-
ваюць і забіваюць!, крычыць у па-
кутах парадзіха, усыміхеца злы ка-
роль.

Хрысціянская аллюзія, якія захоўвал-

герайчныя бітвы.

Хаця фінальная бойка — маштабна-
відовішчная, сьветлыя чары добра вы-
дыхліся; ангельскія дзеці — ваяўніча-
бадзіры макеты, а мудры леў — кам-
птарныя статысты.

На гэткім тле зухаваты баявы мыш —
як бальзам на глядзячыя сэрца.

Актар Бэн Барнз у ролі прынца
Каспіяна бярэ больш фактурай, пад-
калонада-падступны Сэрджэй Кастэл-
іта (кароль Міраз) яго перайграе.

«Прынц Каспіян» на лезе ў шэдў-
ры, але я ні катуе нуды. Задзытры
«Хронікі Нарніі» знойдуць у ім дарагія
ўзгадкі, але я незадаволены будзе
шмат.

Андрэй Расінскі

Увага!

3 22 траўня ў Менску
адбудзеца доўгачаканая
прем'ера «Індыяны Джонза і
Каралеўства Крышталевага
Чэрэпу». Чытаць рэцензію ў
наступным нумары і ў інтэрнэце.

